

คปภ.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย(คปภ.)

คปภ.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย(คปภ.)

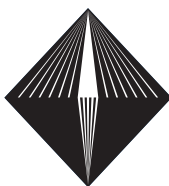
**พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภคจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม
รวมกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง**

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
22/79 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
โทรศัพท์ 0-2515-3999 โทรสาร 0-2515-3970 www.oic.or.th
สายด่วนประกันภัย 1186

สายด่วน
ประกันภัย

1186

คปท.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย(คปท.)

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม
รวมกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวัน นับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมายกฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รถ” [๒] หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการ
ขนส่งทางบก รถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร และหมายความรวมถึงรถอื่น
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองรถ
ตามสัญญาเช่าซื้อ และหมายความรวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ใน

ราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วย

“ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัย เนื่องจาก
รถที่ใช้หรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งที่ยกหรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึง
ทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

[๑] ประกาศครั้งแรกในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕/ตอนที่ ๔๔/หน้า ๔๕/๕ เมษายน ๒๕๓๕ และต่อมา
มาตรา ๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

[๒] มาตรา ๔ นิยามคำว่า “รถ” เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยอันเกิด
จากกรด

“ผู้ซึ่งอยู่ในรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถ และ
หมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับ
ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถ

“ค่าเสียหายเบื้องต้น” [๓] หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับ
การรักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพ รวมทั้งค่าเสียหายและค่าใช้จ่าย
ที่จำเป็นอย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเมืองต้น ทั้งนี้ ตามรายการ
และจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง”

“เครื่องหมาย” [๔] (ยกเลิก)

“คณะกรรมการ” [๕] หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการ
ประกอบธุรกิจประกันภัยหรือผู้ซึ่งเลขธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ
ธุรกิจประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ [๖] ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

[๓] มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๔] มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๐

[๕] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “คณะกรรมการ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๐

[๖] มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๖[๗] ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมยานพาหนะประกันภัย ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย ผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน ผู้แทนแพทยสภา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ เลขานุการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานทะเบียนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้าน การประกันภัย เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ หรือกฎหมาย

มาตรา ๖ ทวิ [๘] ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๐ และประกาศตามมาตรา ๑๐

(๒) กำหนดมาตรฐานกลางของรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่บริษัทหรือกองทุนต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัย

(๓) พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและหรือเงินอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือเกี่ยวกับรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่นายทะเบียนขอความเห็นหรือตามที่ผู้ประสบภัยร้องขอ

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย มาตรา ๖ ตี [๙] กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

[๗] มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๘] มาตรา ๖ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๙] มาตรา ๖ ตี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๖ จัตวา [๑๐] ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่งตั้งบุคคลในประเทศเดียวกันตามมาตรา ๖ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มขึ้นนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๖ เบญจ [๑๑] ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๖ ฉ [๑๒] การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใดถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖ สัตต [๑๓] ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย การประชุมของคณะกรรมการให้นำความในมาตรา ๖ ฉ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖ อัฐ [๑๔] ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกให้บริษัท สถานพยาบาล หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการให้ใช้จ่ายจากกองทุน

[๑๐] มาตรา ๖ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๑๑] มาตรา ๖ เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๑๒] มาตรา ๖ ฉ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๑๓] มาตรา ๖ สัตต เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๑๔] มาตรา ๖ อัฐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

หมวด ๑ การประกันความเสียหาย

มาตรา ๗ [๑๔/๑] ภายใต้บังคับมาตรา ๘ เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยโดยประกันภัยกับบริษัท

จำนวนเงินเอาประกันภัย ให้กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถแต่ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

สำหรับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันภัยความเสียหายต่อผู้ประสบภัย โดยเอาประกันภัยครอบคลุมความเสียหายต่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สิน ตามชนิด ประเภท และขนาดของรถที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแล้ว ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยอีก

มาตรา ๘ รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗

(๑) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(๒) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด

(๓) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

(๔) รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวโดยเจ้าของรถไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย ทั้งนี้ ตามจำนวนเงิน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ [๑๕] บริษัทต้องรับประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดให้ข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยหรืออัตราเบี้ยประกันภัยแตกต่างกันตามชนิด ประเภท หรือขนาดของรถ หรือลักษณะของผู้เอาประกันภัยก็ได้

ให้บริษัทรายงานการรับประกันความเสียหายตามวรรคหนึ่งต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด [๑๖]

[๑๔/๑] มาตรา ๗ วรรค ๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๑๕] มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

[๑๖] มาตรา ๑๐ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๐ ทวิ [๑๗] ให้จัดตั้ง “บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด” ขึ้น มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการเกี่ยวกับการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินกิจการตามที่บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย จะได้อบรมหมาย

(๒) ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเฉพาะการประกันภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

(๓) ดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิ

บริษัททุกบริษัทต้องเข้าชื่อชื้อหุ้นในการจัดตั้ง การเพิ่มทุน และดำเนินการใด ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด

ในการจัดตั้งบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ให้รัฐมนตรีกำหนดระยะเวลาให้บริษัทเข้าชื่อชื้อหุ้น และเมื่อครบกำหนดคระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ให้เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย รวบรวมหุ้นที่มีผู้เข้าชื่อชื้อหุ้นไว้แล้ว เพื่อกำหนดจำนวนหุ้นจัดทำหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับ และกำหนดรายชื่อผู้เป็นคณะกรรมการและพนักงานสอบบัญชีชุดแรกของ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ตลอดจนข้อความและขั้นตอนอื่นที่จำเป็นต้องมีในการจดทะเบียนบริษัทส่งไปจดทะเบียนบริษัท และให้ผู้มีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดำเนินการต่อไปตามบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และให้ถือว่าบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด เป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเป็นบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยนับแต่ได้จดทะเบียนดังกล่าว

ในระหว่างที่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ยังมิได้มีการรับประกันวินาศภัย มิให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการต้องมีหลักทรัพย์และเงินสำรองวางไว้กับนายทะเบียน และการต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยมาใช้บังคับ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อน

การแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ก่อน และในกรณีที่ปรากฏหลักฐานต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่ากรรมการผู้จัดการมีพฤติการณ์ที่ไม่สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรียมีอำนาจถอดถอนกรรมการผู้จัดการออกจากตำแหน่งได้ และให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการ

[๑๗] มาตรา ๑๐ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกอบธุรกิจประกันภัยมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการชั่วคราวจนกว่าบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด จะแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการคนใหม่

ในรอบสามเดือนบริษัทต้องออกเงินสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ตามสัดส่วนของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับจากการรับประกันภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ในแต่ละสามเดือนที่ผ่านมา ในอัตราและวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ ตามประมวลรัษฎากรได้

บริษัทต้องมอบหมายการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ดำเนินการแทนบริษัทด้วย และให้บริษัททุกบริษัทปฏิบัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจและการจัดสรรเงินเพื่อสำรองจ่ายค่าสินไหมทดแทนแทนบริษัทตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด กำหนด

มาตรา ๑๐ ตี [๑๘] บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับประกันภัยรถยนต์ของบริษัทนั้นได้

ให้บริษัทที่เพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องผูกพันตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่บริษัทได้ออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยต่อไปจนกว่ากรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ดังกล่าวจะหมดอายุ

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๕

มาตรา ๑๒ [๑๕] เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถต้องเก็บรักษาหลักฐานแสดงการมีประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๕ ไว้ให้พร้อมที่จะแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทุกเวลาที่ใช้รถ เว้นแต่กรณีรถคันดังกล่าวได้จดทะเบียนหรือชำระภาษีประจำปีสำหรับรถตามมาตรา ๑๕ แล้ว

มาตรา ๑๓ [๒๐] ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดการคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ การแจ้งการบอกเลิก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ การประกันตามมาตรา ๗ และมาตรา ๕ ต้องมีข้อกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

[๑๘] มาตรา ๑๐ ตี เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

[๑๕] มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๒๐] มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๒๑] มาตรา ๑๔ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

เมื่อมีการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามมาตรา ๑๖ วรรคสองแล้ว หลักเกณฑ์วิธีจ่ายและระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด [๒๑]

มาตรา ๑๕ กรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งมีข้อความระบุถึงความรับผิดชอบของบริษัทแตกต่างกันไปจากที่กำหนดไว้ในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะยกเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้

มาตรา ๑๖ บริษัทจะยกเอาเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์หรือการฝ่าฝืนเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยระหว่างบริษัทกับเจ้าของรถ หรือการได้บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยกับเจ้าของรถ เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้ เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้เจ้าของรถและนายทะเบียนทราบล่วงหน้า

การบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้มีผลเมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการเลิกกรมธรรม์ประกันภัยไปยังผู้เอาประกันภัยตามภูมิลำเนาที่ทราบครั้งสุดท้าย โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

มาตรา ๑๗ บริษัทจะยกเอาความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยมาเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยมิได้

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่รถซึ่งเจ้าของรถได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัทได้โอนไปยังบุคคลอื่น โดยผลของกฎหมายว่าด้วยมรดกหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าวมีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

มาตรา ๑๙ [๒๒] ในการรับจดทะเบียนรถยนต์หรือการรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปี ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการ ตรวจสอบว่ามีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ แล้วจึงจะรับจดทะเบียนรถยนต์หรือรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปีได้

ในกรณีที่ไม่ปรากฏว่ามีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวจัดให้มีการทำประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ โดยให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวมีสิทธิเรียกค่าตอบแทนได้ไม่เกินร้อยละห้า แล้วให้เจ้าของรถได้รับส่วนลดร้อยละเจ็ดจากค่าตอบแทนที่นายทะเบียนตามกฎหมายนั้นได้รับจากบริษัทในอัตราร้อยละสิบสอง หรือตามอัตราที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

[๒๒] มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

เงินค่าตอบแทนร้อยละห้าที่นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวรับ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน และสามารถนำไปใช้จ่ายได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังได้ให้ความเห็นชอบ

หมวด ๒ คำสินไหมทดแทน [๒๓]

มาตรา ๒๐ เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ ให้บริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับคำร้องจากผู้ประสบภัย

ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่าย ให้ผู้ประสบภัยแจ้งการไม่ได้รับخذใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนจากบริษัท ต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ การได้รับخذใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ไม่ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๓ [๒๔] ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยจากรถในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

(๑) รถนั้นมีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือ มาตรา ๘ และเจ้าของรถไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(๒) รถนั้นมีได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถในขณะที่เกิดเหตุเพราะถูกยักยอก น้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และได้มีการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

(๓) รถนั้นไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถและมีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

[๒๓] ชื่อหมวด ๒ “คำสินไหมทดแทน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

[๒๔] มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๔) รถนั้นมีผู้ขับหลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่าความเสียหายเกิดจากรถคันใด
 (๕) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ

(๖) รถตามมาตรา ๘ ที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ มาตรา ๒๔ ในกรณีที่เกิดตั้งแต่สองคันขึ้นไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทที่รับประกันภัยรถแต่ละคันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ประสบภัยมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทดังกล่าวร่วมกันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยทุกคน โดยเฉลี่ยจ่ายในอัตราส่วนที่เท่ากัน

สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๑ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายหรือร่วมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕ ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๔ ให้แก่ผู้ประสบภัยให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๖ [๒๕] ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๒๑ (๑) หรือ (๕) แล้วแต่กรณีหรือกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๑ (๑) หรือ (๔) เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามมาตรา ๒๕ แล้วให้นายทะเบียนเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัทแล้วแต่กรณี รวมทั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนสงเคราะห์กองทุนอีกต่างหาก เว้นแต่กรณีที่ความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๑ (๔) และเจ้าของรถหรือบริษัทไม่ทราบถึงเหตุนั้น โดยสุจริตหรือเจ้าของรถที่กรมธรรม์หมดอายุแต่ยังไม่เกินสามสิบวัน โดยเจ้าของรถไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงการรับประกันภัย หรือในกรณีอื่นที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด นายทะเบียนอาจงดหรือลดเงินเพิ่มลงได้

หลักเกณฑ์ในการเรียกเงินคืน การงดและลดเงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

[๒๕] มาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๒๘ ในกรณีตามมาตรา ๒๗ (๑) และ (๓) ให้นายทะเบียนยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ได้หากมิได้มีการยึดรถนั้นไว้ตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว จนกว่าเจ้าของรถจะได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจนครบจำนวน หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งจากนายทะเบียน และหากมีการยึดรถนั้นตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมีสิทธิขอเข้าเฉลี่ยในทรัพย์สินนั้นหากมีการขายทอดตลาด

มาตรา ๒๙ รถที่ยึดไว้ตามมาตรา ๒๘ ให้นายทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา ๒๗ (๑) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนแทนตน คืนให้แก่กองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน

(๒) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียนได้ประกาศหาตัวเจ้าของรถโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนซึ่งได้ยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่จำหน่ายในท้องถิ่นที่เกิดเหตุอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน แต่เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวต่อนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสิบวันนับแต่วันแรกที่ประกาศในหนังสือพิมพ์

มาตรา ๓๐ วิธีการยึดรถตามมาตรา ๒๘ และการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๙ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๙ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาดและจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายคืนให้แก่กองทุนแล้วแต่กรณีถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถ ในกรณีที่ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเก็บรักษาเงินนั้นไว้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และถ้าเจ้าของรถไม่เรียกเงินนั้นคืนภายในห้าปีนับจากวันที่ขายทอดตลาดให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๑ [๒๖] ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอกหรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถ ผู้ซึ่งอยู่ในรถ หรือผู้ประสบภัย เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือเมื่อหน่วยงานตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๘ (๔) ได้จ่ายเงินคืนกองทุนตามมาตรา ๓๒ ไปแล้วจำนวนเงินเท่าใดให้บริษัท หรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยหรือหน่วยงานตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๘ (๔) แล้วแต่กรณี มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่บุคคลดังกล่าวหรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสบภัยคืนเงินดังกล่าวได้

[๒๖] มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

วรรคสอง [๒๗] (ยกเลิก)

มาตรา ๓๒ [๒๘] ในกรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา ๘ ซึ่งไม่ได้เอาประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ ให้หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของรถ ตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๘ (๔) แล้วแต่กรณี ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุน

การจ่ายเงินคืนกองทุนสำหรับรถตามมาตรา ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๓

กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า “กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยเมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๑ และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) [๒๙] เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๓๖ และเงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา ๓๖ ทวิ

(๓) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๖) ดอกผลของเงินกองทุน

(๗) เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาตาม (๔) และ (๕)

(๘) เงินรายได้อื่น ๆ

เงินและทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๔ [๓๐] ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้น ในสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน

[๒๗] มาตรา ๓๑ วรรคสอง ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๒๘] มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

[๒๙] มาตรา ๓๓ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

[๓๐] มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของดอกผลของเงินกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย [๓๑]

การเบิกจ่าย การเก็บรักษา การจัดการกองทุน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและอัตราเบี้ยประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๕ [๓๒] เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ เกิดขึ้นและผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายหรือบริษัทได้ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุนเมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ

การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ [๓๓] ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทุกรอบสามเดือน ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละสามเดือน เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรได้

การเรียกเก็บและการจ่ายเงินสมทบจากบริษัท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ทวิ [๓๔] บริษัทใดไม่จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา ๓๖ ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ไม่ได้จ่าย

[๓๑] มาตรา ๓๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๓๒] มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๓๓] มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

[๓๔] มาตรา ๓๖ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๗ [๓๕] เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ [๓๖] บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ ทวิ หรือมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๙ [๓๗] ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๐ [๓๘] เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๑ [๓๙] บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๑๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๒ [๓๙.๑] (ยกเลิก)

มาตรา ๔๓ [๔๐] (ยกเลิก)

มาตรา ๔๔ [๔๑] บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติ

ตามมาตรา ๒๕ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๕ [๔๒] ผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริต หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

[๓๕] มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

[๓๖] มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๓๗] มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

[๓๘] มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๓๙] มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๓๙.๑] มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๔๐] มาตรา ๔๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๔๑] มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๔๒] มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๔๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และก่อนพ้นระยะเวลาดังกล่าวมิให้ถือว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

ให้บทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๕) มีผลใช้บังคับกับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันความเสียหายไว้แล้วตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

ภายใต้บังคับวรรคสอง บทบัญญัติมาตรา ๒๓ ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าอุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมากโดยผู้ประสบภัยดังกล่าวไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายหรือได้รับชดใช้ค่าเสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้องค่าเสียหายก็จะต้องใช้เวลาดำเนินคดียาวนาน ดังนั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดใช้ค่าเสียหายและได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันทั่วถึง สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ [๔๓]

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติไม่เหมาะสมบางประการ และยังมีปัญหาในการบังคับใช้และการปฏิบัติตามสมควรขยายระยะเวลาการใช้บังคับออกไปก่อน เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ [๔๔]

มาตรา ๑๕ ให้บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด จำกัดให้มีสถานที่ดำเนินการเพื่อให้บริการครบทุกจังหวัดรวมทั้งกรุงเทพมหานครให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ส่วนการจัดให้มีสถานที่ดำเนินการเพิ่มเติมต่อไปให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของการให้บริการแก่ผู้ประสบภัยจากรถ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมการประกันภัยกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

[๔๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๑๑๑/หน้า ๑/๔ พุทธศักราช ๒๕๓๕

[๔๔] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔/ตอนที่ ๗๒ ก/หน้า ๒๓/๑๖ พุทธศักราช ๒๕๔๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติหลายประการที่ยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แบบและข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยและอัตราเบี้ยประกันภัย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด การจัดให้มีบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกลางขึ้นเพื่อให้บริการเกี่ยวกับการรับประกันภัยและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนแทนบริษัทและสำนักงานงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย การกำหนดค่าใช้จ่ายในการบริหารสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยและการกำหนดอัตราเงินสมทบระยะเวลา และหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมทบที่บริษัทต้องจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ [๔๕] มาตรา ๔๘ ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกรมการปกครอง” เป็น “ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย”

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมาย โอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้น ไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐[๔๖]

มาตรา ๒๐ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระยะเวลาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๒๑ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันปรากฏว่ามีผู้ประสบภัยจากรถ บางประเภทที่ยังไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้ผู้ประสบภัยไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันเวลาที่ นอกจากนี้ ยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับ หลักฐานการมีประกันความเสียหาย การแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ การใช้จ่ายเงินกองทุน การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนและการเรียกค่าเสียหายเบื้องต้นคืน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวรวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เจ้าของรถซึ่งไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะนำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย โดยเอาประกันภัยไว้กับบริษัทเพื่อคุ้มครองความรับผิดชอบต่อชีวิตหรือร่างกายของผู้ประสบภัย อันเกิดจากการใช้รถนั้นหรืออยู่ในทาง หรือจากสิ่งที่ยื่นหรือติดตั้งในรถนั้น โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคน และต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้งไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒ การเอาประกันภัยตามข้อ ๑ ต้องมีระยะเวลาประกันภัยไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่รถนั้นอยู่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๓ เมื่อมีการนำรถออกนอกราชอาณาจักร ให้เจ้าของรถนั้นส่งคืนเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองที่รถนั้นออก เว้นแต่รถที่เจ้าของรถนำเข้าออกราชอาณาจักรเป็นประจำและการประกันภัยนั้นยังไม่สิ้นสุดระยะเวลาเอาประกันภัย

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

อมเรศ ศิลอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การกำหนดจำนวนเงินหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศ และนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ หรือจ่ายให้ไม่ครบให้ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี แจ้งต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย พร้อมข้อเท็จจริงดังนี้

- (๑) ชื่อบริษัทประกันภัย และหมายเลขกรมธรรม์ประกันภัย
- (๒) จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ประสงค์ได้รับ
- (๓) วันที่ไปยื่นขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย

ข้อ ๒ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายจากรถที่บริษัทได้รับประกันไว้ และบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายหรือในกรณีที่ผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือจากบริษัทได้เพราะกรณีตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณียื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยพร้อมหลักฐานดังนี้

- (๑) ใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการแจ้งหนี้
- (๒) สำเนาบัตรประจำตัว ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หนังสือเดินทางหรือสำเนาทะเบียนบ้าน ในกรณีผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บ

(๓) สำเนาบรรณบัตร สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย

ในกรณีผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายให้ทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยยื่นเอกสารตาม (๓) ด้วย

ข้อ ๓ การยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นให้ยื่นตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยกรมการประกันภัยหรือสำนักงานประกันภัยภูมิภาคสำนักงานพาณิชย์จังหวัด หรือสถานที่ที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยต้องร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่มีความเสียหายเบื้องต้นไม่ว่าจะเป็นกรณีตามมาตรา ๒๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)

ข้อ ๕ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

อมเรศ สีลาอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๕๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้รถของหน่วยงานราชการขององค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานราชการที่เป็นอิสระขององค์กรใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ ได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๘

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

นายสุภชัย พานิชภักดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้มีการตั้งองค์กรต่าง ๆ ขึ้นใหม่หลายองค์กร และแต่ละองค์กรก็จะมีหน่วยงานธุรการเฉพาะของตน รวมทั้งบัญญัติให้มีหน่วยงานธุรการที่เป็นอิสระขึ้นสำหรับบางองค์กรด้วย สมควรกำหนดให้รถของหน่วยงานธุรการขององค์กรต่าง ๆ ดังกล่าวได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายเงินสมทบที่บริษัทประกันภัย
ต้องจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายเงินสมทบที่บริษัทประกันภัยต้องจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๒ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นรอบสามเดือนในอัตราร้อยละหนึ่งของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

การคำนวณเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยตามวรรคหนึ่งให้ใช้เกณฑ์สิทธิโดยให้นำเบี้ยประกันภัยที่เกิดขึ้นในรอบสามเดือนใดแม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบสามเดือนนั้นมารวมคำนวณเป็นเบี้ยประกันภัยของรอบสามเดือนนั้น

ข้อ ๓ การจ่ายเงินสมทบตามข้อ ๒ ให้บริษัทจ่ายเงินดังนี้

(๑) เงินสด เช็ค หรือครีฟ

(๒) โอนเงินจ่ายเข้าบัญชีกองทุนที่ฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์

ข้อ ๔ ในกรณีที่บริษัทจ่ายเงินสมทบเป็นเช็คหรือครีฟ บริษัทจะต้องส่งจ่ายกองทุน และเช็คหรือครีฟนั้นต้องเป็นเช็คหรือครีฟที่ไม่ลงวันที่ล่วงหน้า

ข้อ ๕ ในกรณีที่บริษัทส่งเงินสมทบเพื่อจ่ายให้แก่กองทุนเกินจำนวนที่ต้องชำระในรอบสามเดือนใด ให้บริษัทยื่นคำร้องตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อขอเงินในส่วนที่เกินนั้นไปจ่ายเป็นเงินสมทบให้แก่กองทุนในรอบสามเดือนต่อ ๆ ไปจนกว่าเงินในส่วนที่เกินนั้นจะหมดลง

ข้อ ๖ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗
วัฒนา เมืองสุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราเงินสมทบที่บริษัทประกันภัยต้องจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนด อัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายเงินสมทบที่บริษัทประกันภัยต้องจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับลดอัตราเงินสมทบที่บริษัทประกันภัยต้องจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย จากอัตราร้อยละหนึ่งจุดสองห้าของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยเป็นอัตราร้อยละหนึ่งของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ

พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๒ เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ต้องจัดให้มีการประกันภัยความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้งดังต่อไปนี้

(๑) ห้าล้านบาท สำหรับรถที่มีที่นั่งเกินเจ็ดคน หรือรถบรรทุกผู้โดยสาร รวมทั้งผู้ขับขี่ไม่เกินเจ็ดคน

(๒) สิบล้านบาท สำหรับรถที่มีที่นั่งเกินเจ็ดคน หรือรถบรรทุกผู้โดยสาร รวมทั้งผู้ขับขี่เกินเจ็ดคน

ข้อ ๓ ในการประกันภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้งตามข้อ ๒ ให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นสำหรับผู้ประสบภัยต่อรายดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินห้าหมื่นบาทต่อราย สำหรับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย นอกจากกรณีตามข้อ (๒)

(๒) จำนวนสองแสนบาทต่อราย สำหรับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย
อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (ก) ตาบอด
- (ข) หูหนวก
- (ค) เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด
- (ง) สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์
- (จ) เสียแขน ขา มือ เท้า หรือนิ้ว
- (ฉ) เสียอวัยวะอื่นใด
- (ช) จิตพิการอย่างติดตัว
- (ซ) ทูพผลภาพอย่างถาวร
- (๓) จำนวนสองแสนบาทต่อราย สำหรับความเสียหายต่อชีวิต

(๔) จำนวนสองแสนบาทต่อราย สำหรับความเสียหายตาม (๑) ต่อมาได้รับความเสียหายตาม (๒) หรือ (๓) หรือทั้งตาม (๒) และ (๓)

ข้อ ๔ นอกจากจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อข้อ ๓ ให้มีส่วนการคุ้มครองค่าชดเชยรายวัน สำหรับผู้ประสพภัยที่พักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล จำนวนวันละสองร้อยบาท สูงสุดไม่เกินยี่สิบวันต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง เป็นการคุ้มครองที่เพิ่มขึ้น

ข้อ ๕ ในกรณีที่ผู้ประสพภัยเป็นผู้ขับขี่ และเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย หรือไม่มีผู้ได้รับผิดตามกฎหมายต่อผู้ขับขี่ที่ประสพภัย ให้ผู้ประสพภัยที่เป็นผู้ขับขี่ได้รับเงินเอาประกันภัยเป็นจำนวนเท่ากับค่าเสียหายเบื้องต้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ วรรคสอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

กรณ์ จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ เนื่องจากความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยสภกัยจากรณีในบางกรณีมีผลกระทบต่อชีวิต และร่างกายของผู้ประสภกัย และยังมีผลให้ผู้ประสภกัยต้องรับภาระในค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น รวมทั้งได้รับความเดือดร้อนในการดำรงชีวิตตามปกติ สมควรปรับปรุงจำนวนเงินเอาประกันกัย และเพิ่มความคุ้มครองค่าชดเชยรายวันให้กับผู้ประสภกัยที่พักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและให้ผู้ประสภกัยที่ได้รับความเสียหายต่อชีวิต และร่างกายได้รับความคุ้มครองเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ค่าเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น มีดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในกรณีความเสียหายต่อร่างกาย ได้แก่

(ก) ค่ายา และค่าเวชภัณฑ์ที่ใช้ในการบำบัดรักษา

(ข) ค่าอวัยวะเทียม และอุปกรณ์ในการบำบัดรักษา รวมทั้งค่าซ่อมแซม

(ค) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ และค่าวิเคราะห์โรค ทั้งนี้ ไม่รวมถึงค่าจ้าง

พยาบาลพิเศษ และค่าบริการอื่นทำนองเดียวกัน

(ง) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล

(จ) ค่าพาหนะนำผู้ประสบภัยไปสถานพยาบาล

(๒) ค่าใช้จ่ายในกรณีความเสียหายต่อชีวิต ได้แก่

(ก) ค่าปลงศพ

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพ

ข้อ ๓ จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นห้าพันบาท สำหรับความเสียหายต่อร่างกายตามข้อ ๒ (๑)

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นจำนวนสามหมื่นห้าพันบาทด้วย

(ก) ตาบอด

(ข) หูหนวก

(ค) เป็นใบ้หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด

(ง) เสียอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์

(จ) เสียแขน ขา มือ เท้า หรือนิ้ว

(ฉ) เสียอวัยวะอื่นใด

(ช) จิตพิการอย่างติดตัว

(ซ) ทุพพลภาพอย่างถาวร

(๒) จำนวนสามหมื่นห้าพันบาท สำหรับความเสียหายต่อชีวิตตามข้อ ๒ (๒)

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายดังต่อไปนี้ ให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นรวมกันแล้วต้องไม่เกินห้าหมื่นบาท

(๑) ได้รับค่าเสียหายตามข้อ ๒ (๑) ต่อมาได้รับค่าเสียหายตามข้อ ๒ (๒)

(๒) ได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๓ (๑) วรรคสอง ต่อมาได้รับความเสียหายตามข้อ ๒ (๒)

(๓) ได้รับความเสียหายตามข้อ ๒ (๑) ต่อมาได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๓ (๑) วรรคสอง และข้อ ๒ (๒)

ข้อ ๕ การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นต่อบริษัทที่รับประกันภัยให้ยื่นคำร้องขอตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด และต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ความเสียหายต่อร่างกาย

(ก) ใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในกรณีที่มีการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลตามข้อ ๒ (๑)

(ข) สำเนาบัตรประจำตัว หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ สำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนานั่งเรือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๑ (๑) วรรคสอง นอกจากต้องยื่นหลักฐานตาม (ก) และ (ข) แล้ว ให้ยื่นใบรับรองแพทย์หรือความเห็นแพทย์หรือหลักฐานอื่นใดที่ระบุว่าเป็นผู้ประสบภัยซึ่งได้รับความเสียหายต่อร่างกายดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นใด ที่แสดงว่าผู้นั้นได้รับความเสียหายจากการประสบภัยจากรถด้วย

(๒) ความเสียหายต่อชีวิต

(ก) สำเนามรณบัตร หรือหลักฐานอื่นใดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย

(ข) สำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นใด ที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายจากการประสบภัยจากรถ

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายภายหลังจากการเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล นอกจากต้องยื่นหลักฐานตาม (๒) แล้ว ให้ยื่นหลักฐานตาม (๑) ด้วย

ข้อ ๖ บุคคลผู้มีสิทธิร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น มีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีความเสียหายต่อร่างกายตามข้อ ๒ (๑) ให้ผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอ หากผู้ประสบภัยไม่สามารถร้องขอได้ ให้สถานพยาบาลที่รักษาผู้ประสบภัยและได้รับโอนสิทธิเรียกร้องจากผู้ประสบภัย บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ที่รับโอนสิทธิเรียกร้องจากสถานพยาบาลที่รักษาผู้ประสบภัย ทายาทหรือญาติ หรือผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสบภัยแล้วแต่กรณีร้องขอแทน

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๑ (๑) วรรคสอง ให้ผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอ หากผู้ประสบภัยไม่สามารถร้องขอได้ให้ทายาทหรือญาติหรือผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี ร้องขอแทน

(๒) กรณีความเสียหายต่อชีวิตตามข้อ ๒ (๒) ให้ทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอ

ข้อ ๓ การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทที่รับประกันภัยต้องกระทำภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ความเสียหายเกิดขึ้น

ข้อ ๔ การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้จ่ายแก่ผู้ร้องขอตามข้อ ๖ แล้วแต่กรณีเป็นเงินสด หรือเป็นเช็คที่มีได้ลงวันที่ล่วงหน้า ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอโดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กรณ์ จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ เนื่องจากความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ประสบภัยจากรถในบางกรณีมีผลกระทบต่อชีวิตและร่างกายของผู้ประสบภัยและยังมีผลให้ผู้ประสบภัยต้องรับภาระในค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น รวมทั้งได้รับความเดือดร้อนในการดำรงชีวิตตามปกติ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น เพื่อให้สอดคล้องกับความเสียหายที่เกิดขึ้น และสถานะเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน และกำหนดให้บริษัทที่รับประกันภัยสามารถจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ได้จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการร้องขอรับ

ค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ ในกรณีที่บริษัทที่รับประกันภัยไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่าย ให้ผู้ประสบภัยแจ้งต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย พร้อมข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อบริษัทที่รับประกันภัย และหมายเลขกรมธรรม์ประกันภัย
- (๒) จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ประสงค์ได้รับ
- (๓) วันที่ไปยื่นขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทที่รับประกันภัย

หากผู้ประสบภัยไม่สามารถแจ้งได้ ให้สถานพยาบาลที่รักษาผู้ประสบภัย ทายาทหรือญาติ หรือผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสบภัยในกรณีที่ผู้ประสบภัยเกิดความเสียหายต่อร่างกาย หรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย แล้วแต่กรณี แจ้งแทนได้

ข้อ ๓ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๑ เกิดขึ้น และผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถซึ่งมีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายหรือจากบริษัทที่รับประกันภัยได้ ผู้ประสบภัยอาจยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด และต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ความเสียหายต่อร่างกาย

(ก) ใบเสร็จรับเงิน หรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในกรณีที่มีการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล

(ข) สำเนาบัตรประจำตัว หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ สำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี

(ค) สำเนาบันทึกรายวันของพนักงานสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใด จนกลายเป็นเหตุให้มีสิทธิได้รับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นเพิ่มขึ้นอีกจำนวนสามหมื่นห้าพันบาท นอกจากต้องยื่นหลักฐานตาม (ก) (ข) และ (ค) แล้ว ให้ยื่นใบรับรองรองแพทย์หรือความเห็นแพทย์ หรือหลักฐานอื่นใดที่ระบุว่าเป็นผู้ประสบภัยซึ่งได้รับความเสียหายต่อร่างกายดังกล่าวด้วย

(๒) ความเสียหายต่อชีวิต

(ก) สำเนามรณบัตร หรือหลักฐานอื่นใดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย

(ข) สำเนาบันทึกรายวันของพนักงานสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายภายหลังจากการเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล นอกจากต้องยื่นหลักฐานตาม (๒) แล้ว ให้ยื่นหลักฐานตาม (๑) ด้วย

ข้อ ๔ บุคคลผู้มีสิทธิร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น มีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีความเสียหายต่อร่างกาย ให้ผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอ หากผู้ประสบภัยไม่สามารถร้องขอได้ ให้สถานพยาบาลที่รักษาผู้ประสบภัยและได้รับโอนสิทธิเรียกร้องจากผู้ประสบภัย บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ที่รับโอนสิทธิเรียกร้องจากสถานพยาบาลที่รักษาผู้ประสบภัย ทายาทหรือญาติ หรือผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสบภัยแล้วแต่กรณี ร้องขอแทน

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดจนเป็นเหตุให้มีสิทธิได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นเพิ่มขึ้นอีกจำนวนสามหมื่นห้าพันบาท ให้ผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอ หากผู้ประสบภัยไม่สามารถร้องขอได้ให้ทายาท หรือญาติ หรือผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี ร้องขอแทน

(๒) กรณีความเสียหายต่อชีวิต ให้ทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอ
ข้อ ๕ การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยต้องกระทำภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

ข้อ ๖ การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้จ่ายแก่ผู้ร้องขอตามข้อ ๔ แล้วแต่กรณีเป็นเงินสดหรือเป็นเช็คที่มีไต่ลงวันที่ล่วงหน้า ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ โดยไม่ต้องรอกการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กรณ์ จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการปรับปรุงความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับ และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทที่รับประกันภัย จึงต้องปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการร้องขอรับ ค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยให้สอดคล้องกัน อีกทั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่บัญญัติให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุน เมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น

จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสามหมื่นบาท สำหรับความเสียหายต่อร่างกายตามข้อ ๒ (๑)

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นจำนวนสามหมื่นห้าพันบาทถ้วน

- (ก) ตาบอด
- (ข) หูหนวก
- (ค) เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด
- (ง) เสียอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์
- (จ) เสียแขน ขา มือ เท้า หรือนิ้ว
- (ฉ) เสียอวัยวะอื่นใด
- (ช) จิตพิการอย่างติดตัว
- (ซ) ทูพพลภาพอย่างถาวร

(๒) จำนวนสามหมื่นห้าพันบาท สำหรับความเสียหายต่อชีวิตตามข้อ ๒ (๒)”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายดังต่อไปนี้ให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นรวมกันแล้วต้องไม่เกินหกหมื่นห้าพันบาท

(๑) ได้รับความเสียหายตามข้อ ๒ (๑) ต่อมาได้รับความเสียหายตามข้อ ๒ (๒)

(๒) ได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๑ (๑) วรรคสอง ต่อมาได้รับความเสียหายตามข้อ ๒ (๒)

(๓) ได้รับความเสียหายตามข้อ ๒ (๑) ต่อมาได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๑ (๑) วรรคสอง และข้อ ๒ (๒)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สมหมาย ภาษี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันสถานะเศรษฐกิจของประเทศเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ประกอบการต้องรับภาระค่าเสียหายเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประกอบในเบื้องต้นและให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจของประเทศ สมควรปรับปรุงจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีจ่าย และระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

นอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีจ่าย ระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีจ่าย และระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ลงวันที่ ๒๘ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ที่บริษัทต้องจ่ายให้แก่ผู้บริโภค มีดังต่อไปนี้

(๑) ความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย ให้จ่ายตามความเสียหายที่แท้จริงแต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้รวมค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับมาแล้ว (ถ้ามี) โดยค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิเรียกร้อง ได้แก่

(ก) ค่าใช้จ่ายที่ผู้ประสบภัยต้องเสียไป เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการรักษาพยาบาล ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษารวมทั้งค่าซ่อมแซม ค่าพาหนะที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการรักษาพยาบาล เป็นต้น

(๖) ค่าเสียหายที่ผู้ประสบภัยต้องขาดประโยชน์ทำมาหาได้เพราะไม่สามารถประกอบกิจการงานทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

(ค) ค่าเสียหายอื่น ๆ ที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิเรียกร้องได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะละเมิด

(๒) ความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยในกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณีดังต่อไปนี้ให้จ่ายเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ทั้งนี้รวมค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับมาแล้ว (ถ้ามี)

(ก) ตาบอด

(ข) หูหนวก

(ค) เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลื่นขาด

(ง) สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์

(จ) เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด

(ฉ) จิตพิการอย่างติดตัว

(ช) ทูพพลภาพอย่างถาวร

(๓) ความเสียหายต่อชีวิต ให้จ่ายเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ทั้งนี้รวมค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับมาแล้ว (ถ้ามี)

(๔) กรณีได้รับความเสียหายตามข้อ ๒ (๑) และต่อมาได้รับความเสียหายตามข้อ ๒ (๒) หรือข้อ ๒ (๓) หรือทั้งตามข้อ ๒ (๒) และข้อ ๒ (๓) ให้จ่ายเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ทั้งนี้รวมค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับมาแล้ว (ถ้ามี)

(๕) ในกรณีรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทประสพอุบัติเหตุเฉี่ยวชนกับรถอื่นซึ่งมีการประกันภัยตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถ เป็นเหตุให้ผู้ประสพภัยซึ่งโดยสารมาในรถ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถ หรือเป็นบุคคลภายนอกรถ ได้รับอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกาย แต่ไม่มีฝ่ายใดยอมรับผิดในเหตุที่เกิดขึ้น ให้บริษัทสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน และค่าปลงศพ ภายใต้เงื่อนไขและความคุ้มครองที่กำหนดในกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถ

ในกรณีที่ผู้ประสพภัยได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่กล่าวข้างต้นแล้ว ไม่ตัดสิทธิผู้ประสพภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอื่น ๆ อีกตามกฎหมาย

ข้อ ๓ การเรียกร้องให้บริษัทจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ต้องมีหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) หลักฐานและเอกสารพิสูจน์การเกิดเหตุและความรับผิดชอบของผู้ขับรถประกันภัย

(๒) หลักฐาน และเอกสารเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น

ข้อ ๔ หลักฐานและเอกสารพิสูจน์การเกิดเหตุ และความรับผิดชอบของผู้ขับรถประกันภัย

(๑) ผู้ขับรถฝ่ายใดยอมรับผิด และออกหนังสือยอมรับผิดหรือเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรในการยอมรับผิด ให้ถือว่าฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายผิด เช่น บันทึกการยอมรับผิด สัญญาประนีประนอมยอมความ เป็นต้น

(๒) ให้ถือความเห็นของพนักงานสอบสวนว่าเปรียบเทียบปรับฝ่ายใด ให้ฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายผิด

(๓) หากไม่มีฝ่ายใดยอมรับผิด และไม่มีฝ่ายใดยอมให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับ ให้ถือความเห็นของพนักงานสอบสวน หรือความเห็นของพนักงานอัยการ หรือคำพิพากษาของศาล แล้วแต่กรณี

หากหลักฐาน และเอกสารมีความขัดแย้งกันให้ใช้เอกสารของทางราชการเป็นหลัก
ข้อ ๕ หลักฐานและเอกสารเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น

(๑) ความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย ตามข้อ ๒ (๑)

(ก) ใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลหรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

(ข) สำเนาบัตรประจำตัวหรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย

(ค) ใบรับรองแพทย์หรือใบความเห็นแพทย์ กรณีเรียกร้องความเสียหายต่ออนามัย

(ง) เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับข้อเรียกร้อง และจำนวนเงินที่เรียกร้อง

(๒) ความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัยตามข้อ ๒ (๒)

(ก) ใบความเห็นแพทย์เกี่ยวกับความเสียหาย ผู้ประสบภัยแสดงตน

(ข) สำเนาบันทึกระจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นได้รับความเสียหายจากการประสบภัยจากรถ

(๓) ในกรณีเสียชีวิต

(ก) สำเนามรณบัตร

(ข) สำเนาบันทึกระจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายเพราะการประสบภัยจากรถ

ข้อ ๖ ให้บริษัทจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยเป็นเงินสดหรือเป็นเช็คที่มีได้ลงวันที่ล่วงหน้า ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่บริษัทได้รับหลักฐานเอกสารตามข้อ ๓ และตกลงจำนวนค่าสินไหมทดแทนกันได้แล้ว

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

อดิศักดิ์ โปธารามิก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ประกาศกระทรวงการคลัง

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด

ตามที่กระทรวงพาณิชย์ได้ออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินสมทบ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ สังคมเปลี่ยนแปลงไป จำต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ขึ้นใหม่ ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ ทวิ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“บริษัทประกันภัย” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถ ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด

ข้อ ๒ ให้บริษัทประกันภัยจ่ายเงินสมทบให้แก่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นรอบสามเดือน ในอัตราร้อยละสิบสองจุดสองห้าของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

การคำนวณเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยตามวรรคหนึ่งให้ใช้เกณฑ์สถิติ โดยให้นำเบี้ยประกันภัยที่เกิดขึ้นในรอบสามเดือนใดแม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบสามเดือนนั้น มารวมคำนวณเป็นเบี้ยประกันภัยของรอบสามเดือนนั้น

ข้อ ๓ การจ่ายเงินสมทบตามข้อ ๒ ให้บริษัทประกันภัยจ่าย ดังนี้

(๑) เงินสด เช็ค หรือดราฟ

(๒) โอนเงินจ่ายเข้าบัญชีบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ที่ฝากไว้กับ ธนาคารพาณิชย์

ข้อ ๔ ในกรณีที่บริษัทประกันภัยจ่ายเงินสมทบเป็นเช็คหรือดราฟ จะต้องสั่งจ่าย บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด

ข้อ ๕ ในกรณีที่บริษัทประกันภัยส่งเงินสมทบเพื่อจ่ายให้แก่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด เกินจำนวนที่ต้องชำระในรอบสามเดือนใด ให้บริษัทประกันภัย ยื่นคำร้องตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อขอเงินในส่วนที่เกินนั้นไปจ่ายเป็นเงินสมทบให้แก่ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ในรอบสามเดือนต่อไปได้จนกว่าเงินในส่วนที่เกินนั้นจะหมดลง

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับสำหรับการจ่ายเงินสมทบรอบเดือนมกราคม ๒๕๕๓ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

กรณ์ จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

**ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการส่งเงินคืนกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย
กรณีรถของราชการก่อให้เกิดความเสียหาย**

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการส่งเงินคืนกองทุน
ทดแทนผู้ประสบภัย กรณีรถของราชการก่อให้เกิดความเสียหาย ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการส่งเงินคืนกองทุน
ทดแทนผู้ประสบภัย กรณีรถของราชการก่อให้เกิดความเสียหาย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการส่งเงินคืนกองทุนทดแทน
ผู้ประสบภัย กรณีรถของราชการก่อให้เกิดความเสียหาย พ.ศ. ๒๕๓๗

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“รถของราชการ” หมายความว่า รถของกระทรวง ทบวง กรม และรถยนต์ ตาม
กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
มาตรา ๘ (๑)

ข้อ ๕ เมื่อรถของราชการที่มีได้จัดให้มีการประกันภัยความเสียหายสำหรับ
ผู้ประสบภัยได้ก่อให้เกิดความเสียหายและได้มีการจ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบ
ภัยจากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยแจ้งเรียกเงิน
ตามจำนวนที่จ่ายไปยังส่วนราชการเจ้าของรถทราบ เพื่อชดใช้คืนโดยเร็ว ไม่ว่ารถของทาง
ราชการนั้นเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบหรือไม่

ข้อ ๖ ส่วนราชการที่ได้รับแจ้งเรียกเงินตามข้อ ๕ ให้ดำเนินการขอเบิกเงินจากคลัง จากงบดำเนินงาน โดยกรมบัญชีกลางจะจ่ายเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการเพื่อให้ส่วนราชการจ่ายเงินคืนเข้าบัญชีกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยต่อไป

การเบิกจ่ายเงินตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ทั้งนี้ให้ถือว่าวันที่ประทับตรารับหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันที่ได้รับแจ้ง

เงินที่ส่วนราชการต้องส่งคืนตามระเบียบนี้ ให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเมื่อส่วนราชการได้รับแจ้งให้ชำระหนี้ และให้นำมาเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับแจ้งให้ชำระหนี้ได้

ข้อ ๗ การบันทึกบัญชีของส่วนราชการที่ส่งเงินคืนเข้ากองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดทำบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐตามที่กระทรวงการคลัง กำหนด

สำหรับส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวง กลาโหมว่าด้วยการบัญชีเงินราชการที่ได้รับความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๘ เมื่อส่วนราชการเจ้าของรถได้จ่ายเงินคืนกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยไปแล้ว ให้ส่วนราชการรีบดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เพื่อหาผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายตามระเบียบของทางราชการโดยเร็ว

ข้อ ๙ ในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบนี้ ให้ขอ ทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๐ การส่งเงินคืนกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยในกรณีที่รถของเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และ ราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่นก่อให้เกิดความเสียหาย ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ ของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ค.ป.ก.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
การประกอบธุรกิจประกันภัย(ค.ป.ก.)

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

ว่าด้วยการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง

โดยการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่ความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้ ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือมาตรา ๒๓ (๕) แล้วแต่กรณี เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปตามมาตรา ๒๕ แล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัทแล้วแต่กรณี พร้อมเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๒๐ ของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนส่งเข้าสมทบกองทุนอีกต่างหาก และโดยคำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองกำหนดให้ชำระเงิน ดังนั้น หากเจ้าของรถหรือบริษัทเพิกเฉยไม่ชำระค่าเสียหายเบื้องต้นพร้อมเงินเพิ่มคืนกองทุนตามคำสั่งนายทะเบียนให้ถูกต้องครบถ้วนภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียน นายทะเบียนมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึด หรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าของรถ หรือบริษัทนั้น และขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วนได้ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕

ดังนั้น เพื่อให้การใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึด หรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าของรถ หรือบริษัทนั้น และขายทอดตลาดดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ เลขานุการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย โดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๒ (๒) จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมการประกันภัยว่าด้วยการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมายให้เป็นนายทะเบียนโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษามาตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยหรือบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำการยึดอายัดหรือขายทอดตลาด ทรัพย์สินตามระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

“สำนักงาน” หมายความว่า ฝ่ายบริหารทั่วไปและกองทุน สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเขต สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยภาค สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจังหวัด หรือหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเดียวกัน แล้วแต่กรณี

“ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือเนื่องจากสิ่งที่ยับหรือติดค้างในรถนั้น และให้หมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

“ผู้ต้องขอใช้เงิน” หมายความว่า เจ้าของรถหรือบริษัทผู้รับประกันภัยรถซึ่งอยู่ใต้บังคับของคำสั่งทางปกครองให้ชำระเงินคืนกองทุนตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

“ยึด” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินเพื่อให้ทรัพย์สินนั้นได้เข้ามาอยู่ในความควบคุมดูแลหรือครอบครองของเจ้าหน้าที่

“อายัด” หมายความว่า การสั่งให้ผู้ต้องชดใช้เงินหรือบุคคลภายนอกมิให้จำหน่ายจ่ายโอน หรือกระทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ได้สั่งอายัดไว้รวมตลอดถึงการสั่งให้บุคคลภายนอกมิให้นำส่งทรัพย์สินหรือชำระหนี้แก่ผู้ต้องชดใช้เงิน แต่ให้ส่งมอบหรือชำระหนี้ต่อกองทุน

“การขายทอดตลาด” หมายความว่า การนำเอาทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินออกขายโดยวิธีให้สู้ราคากันโดยเปิดเผย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินและให้หมายความรวมถึงผู้ทอดตลาดด้วย

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ เลขานุการเป็นผู้มีอำนาจสั่งให้ยึด หรืออายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน

ข้อ ๖ หนังสือเตือนให้ผู้ต้องชดใช้เงินชำระเงินคืนกองทุน คำสั่งให้ยึดทรัพย์สิน ประกาศยึดทรัพย์สิน คำสั่งให้อายัดทรัพย์สิน คำสั่งให้ขายทอดตลาดทรัพย์สิน และประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ใช้ตามแบบที่เลขานุการกำหนด

ข้อ ๗ การส่งหนังสือ คำสั่ง หรือประกาศตามระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามหมวด ๔ ว่าด้วยการแจ้ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๘ ในกรณีนายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ต้องชดใช้เงินชำระเงินคืนกองทุน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระโดยถูกต้องครบถ้วน ให้นายทะเบียนมีหนังสือเตือนให้ผู้ต้องชดใช้เงินชำระเงินคืนกองทุนภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุด้วยว่าถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เลขานุการมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วนได้

ข้อ ๙ การใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามข้อ ๘ ให้มีระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ต้องชดใช้เงินชำระเงินคืนกองทุน

ในกรณีที่เห็นสมควร เลขาธิการอาจมีคำสั่งให้ย่นเวลาการใช้มาตรการบังคับทางปกครองให้น้อยกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก็ได้

หมวด ๒

การยึดทรัพย์สิน

ส่วนที่ ๑

วิธีการยึดทรัพย์สิน

ข้อ ๑๐ เมื่อถึงกำหนดเวลาที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดทรัพย์สินได้ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้สำนักงานที่ได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยดำเนินการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน โดยไม่ชักช้าและประเมินราคาทรัพย์สินตามข้อ ๑๖ ถึงข้อ ๔๐ ในการนี้อาจประสานงานกับสำนักงานในเขตพื้นที่ที่ทรัพย์สินตั้งอยู่เพื่อช่วยดำเนินการให้ด้วยก็ได้

การสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานกับกรมที่ดินเพื่อตรวจสอบหลักทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ที่ปรากฏชื่อของผู้ต้องชดใช้เงิน ครอบครัวของผู้ต้องชดใช้เงิน และผู้เกี่ยวข้องกับผู้ต้องชดใช้เงินเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิเรียกร้องซึ่งอาจยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดเพื่อชำระหนี้ได้ โดยให้ตรวจสอบตามภูมิลำเนาเดิมที่เคยอยู่อาศัย สถานที่ที่เคยย้ายไปดำรงตำแหน่งหรือทำงานและภูมิลำเนา ปัจจุบันด้วย

(๒) ตรวจสอบทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์ของผู้ต้องชดใช้เงิน เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เรือ หุ่น หรือหลักประกันการขอใช้ไฟฟ้า นำประปา โทรศัพท์ โดยประสานงานกับส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่จัดทำทะเบียนหรือมีบัญชีควบคุมอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

(๓) สืบหาทรัพย์สินอื่นของผู้ต้องชดใช้เงินในสำนักงาน บ้าน และที่อยู่อาศัยของผู้ต้องชดใช้เงินหรือจากครอบครัวหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมีทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินไว้ในความครอบครอง

(๔) ขอความร่วมมือจากธนาคารหรือสถาบันการเงินเพื่อตรวจสอบหลักทรัพย์หรือบัญชีเงินฝากในธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้น ๆ

(๕) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้การสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

ให้สำนักงานตามวรรคหนึ่งรายงานผลการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน ให้เลขาธิการทราบทุกระยะสามเดือน

ข้อ ๑๑ ให้สำนักงานตามข้อ ๑๐ รายงานการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเขต ให้รายงานต่อฝ่ายบริหารทั่วไปและกองทุน

(๒) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจังหวัด ให้รายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยภาค

หลังจากฝ่ายบริหารทั่วไปและกองทุน หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยภาคได้ดำเนินการตามข้อ ๑๐ หรือได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอร่างคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ไปทำการยึดทรัพย์สิน ร่างคำสั่งให้ยึดทรัพย์สิน ร่างประกาศยึดทรัพย์สิน หรือร่างคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินแล้วแต่กรณี เพื่อให้เลขาธิการลงนาม ทั้งนี้ ถ้าทรัพย์สินตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่รับผิดชอบเลขาธิการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเจ้าหน้าที่ก็ได้

ข้อ ๑๒ เมื่อเลขาธิการลงนามในคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ คำสั่งให้ยึดทรัพย์สิน ประกาศยึดทรัพย์สิน หรือคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินแล้ว ให้ส่งเรื่องคืนไปให้สำนักงานตามข้อ ๑๑ เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๓ ถ้าในคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินได้ระบุเฉพาะเจาะจงให้ยึดทรัพย์สินสิ่งใด ให้เจ้าหน้าที่ยึดแต่เฉพาะทรัพย์สินสิ่งนั้น

ข้อ ๑๔ ก่อนไปทำการยึดทรัพย์สิน ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาตรวจสอบให้แน่ชัดว่า จะต้องยึดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินหรือไม่ และจำนวนราคาทรัพย์สินที่จะยึดได้ตามกฎหมาย มีประมาณเท่าใด พร้อมทั้งนำประกาศยึดทรัพย์สินไปด้วย เพื่อปิดไว้ ณ สถานที่ที่ยึดทรัพย์สิน

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าหน้าที่ไปทำการยึดทรัพย์สินโดยเร็ว และให้คำสั่งให้ยึดทรัพย์สิน กับเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับการยึดทรัพย์สิน เช่น ครั่งและตราตีครั่งไปด้วย ทั้งนี้ จะมีพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นร่วมไปช่วยเหลือด้วยก็ได้

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าหน้าที่และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑๕ ดำเนินการยึดทรัพย์สิน ด้วยความสุภาพและระมัดระวังไม่ให้เกิดความเสียหายเกินกว่าที่จำเป็น

ถ้ามีผู้ใดขัดขวางในการยึดทรัพย์สิน ให้เจ้าหน้าที่ชี้แจงหรือว่ากล่าวแต่โดยดีก่อน ถ้าผู้นั้นยังขัดขวางอยู่อีก ก็ให้เจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินการยึดทรัพย์สินจนได้

ข้อ ๑๗ เจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการยึดทรัพย์สินในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก ในวันทำการงานปกติ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นอย่างไรยังจะทำการยึดทรัพย์สินในวันหยุดราชการก็ได้ โดยได้รับอนุญาตจากเลขาธิการ

ข้อ ๑๘ ก่อนทำการยึดทรัพย์สิน ให้เจ้าหน้าที่แสดงคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินต่อผู้ต้องชดใช้เงินหรือบุคคลที่ระบุไว้ในคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินถ้าไม่ปรากฏตัวบุคคลดังกล่าวให้แสดงต่อบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้น

ข้อ ๑๙ เพื่อให้พบและทำการยึดทรัพย์สิน ให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจเท่าที่จำเป็นที่จะค้นสถานที่ใด ๆ อันเป็นของผู้ต้องชดใช้เงินหรือได้ครอบครองอยู่ เช่น บ้าน ที่อยู่อาศัย คลังสินค้า โรงงานหรือร้านค้าขาย เป็นต้น ที่จะยึดและตรวจสอบบัญชี เอกสาร หรือแผ่นกระดาษ และที่จะกระทำการใด ๆ ตามสมควรเพื่อเปิดสถานที่ดังกล่าว รวมทั้งตู้โทรศัพท์ หรือที่เก็บของอื่น ๆ แล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าหน้าที่ยึดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินแต่เพียงพอกับจำนวนเงินที่ต้องชำระตามคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินรวมทั้งค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและขายทอดตลาด แต่ถ้าผู้ต้องชดใช้เงินมีแต่ทรัพย์สินซึ่งมีราคามากกว่าจำนวนหนี้ และไม่อาจแบ่งยึด โดยมีให้ทรัพย์สินนั้นเสื่อมราคา เช่น ทำให้เปลี่ยนสภาพและราคาตกต่ำ ทั้งทรัพย์สินอื่นที่จะยึดให้เพียงพอกับจำนวนหนี้ก็ไม่ปรากฏด้วยแล้ว ให้ยึดทรัพย์สินที่ว่านั้นมาขายทอดตลาดทั้งหมด

ข้อ ๒๑ เจ้าหน้าที่ย่อมไม่ยึดทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นได้ยึดหรืออายัดไว้ก่อนแล้ว หรือทรัพย์สินที่มีกฎหมายบัญญัติให้ไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดี

ข้อ ๒๒ เมื่อปรากฏว่าทรัพย์สินนั้นไม่อาจยึดได้ตามกฎหมายให้เจ้าหน้าที่งดการยึดไว้ก่อนแล้วรีบรายงานให้เลขาธิการทราบเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

เมื่อยึดทรัพย์สินใดมาแล้ว ปรากฏในภายหลังว่าทรัพย์สินที่ยึดนั้นเป็นของบุคคลอื่น ให้เจ้าหน้าที่รายงานให้เลขาธิการทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการเพิกถอนการยึดทรัพย์สินนั้นต่อไป

ข้อ ๒๓ การยึดที่ดิน ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินให้ได้เอกสารสิทธิในที่ดินหรือสำเนาซึ่งเจ้าหน้าที่ที่ดินรับรองเพื่อตรวจสอบจำลองแผนที่หลังโฉนดที่ดินว่าเป็นที่ดินแปลงเดียวกัน

หรือไม่ หากเชื่อได้ว่าเป็นที่ดินแปลงเดียวกันแล้ว ให้บันทึกในรายการยึดโดยบรรยายให้เห็นสภาพทำเลที่ตั้ง และสิ่งอ้างอิงของที่ดินนั้น

ข้อ ๒๔ ถ้าที่ดินที่ยึดนั้นมีสิ่งปลูกสร้างหรือไม้ล้มลุกหรือธัญชาติอันจะเก็บเกี่ยว รวงผลได้คราวหนึ่งหรือหลายคราวต่อปีเป็นของผู้อื่นปลูกอยู่ ให้เจ้าหน้าที่บันทึกถ้อยคำของเจ้าของสิ่งนั้น ๆ ให้ปรากฏว่ามีสิทธิในที่ดินอย่างไร เช่น สิทธิเก็บกิน สิทธิเหนือพื้นดิน หรือ สิทธิตามสัญญาเช่า เป็นต้น

ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกสิกร พุทธศักราช ๒๔๗๕ การยึดที่ไร่นาซึ่งมีไม้ล้มลุกหรือธัญชาติอันจะเก็บเกี่ยวได้ตามฤดูกาลจะยึดแต่ที่ดิน ไม่ยึด ไม้ล้มลุกและธัญชาติหรือจะยึดทั้งที่ดินและไม้ล้มลุกหรือธัญชาติด้วยก็ได้

ข้อ ๒๕ การยึดที่ดินซึ่งมีไม้ยืนต้น ให้เจ้าหน้าที่จดชนิดและประมาณจำนวนต้นไม้ไว้ด้วย

ข้อ ๒๖ ถ้าทรัพย์สินที่ยึดมีดอกผลธรรมดาที่ผู้ต้องชดใช้เงินจะต้องเป็นผู้เก็บเกี่ยว หรือบุคคลอื่นเป็นผู้เก็บเกี่ยวในนามของผู้ต้องชดใช้เงิน เมื่อมีผู้ร้องขอให้เจ้าหน้าที่เก็บเกี่ยว และเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจัดการให้ เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ต้องชดใช้เงินทราบ ในขณะที่ทำการยึด แล้วจึงให้ทำการเก็บดอกผลนั้นเมื่อถึงกำหนด

ข้อ ๒๗ การยึดเรือน โรง หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ให้เจ้าหน้าที่บันทึกในรายการยึด โดยบรรยายให้เห็นสภาพของสิ่งนั้น ๆ เช่น พื้น ฝาผนัง ประตู หน้าต่าง เสา เครื่องบนและ หลังคาใช้วัสดุชนิดใด มีกี่ชั้น กี่ห้อง ขนาดกว้างยาวสูงเท่าใด เก้าหรือใหม่เพียงใด เลขทะเบียนเท่าไร ถ้าเป็นสถานที่ให้เช่า ค่าเช่าเท่าใด เป็นต้น

ข้อ ๒๘ การยึดย่อมครอบคลุมไปถึงดอกผลแห่งทรัพย์สินนั้นด้วย เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๙ ให้เจ้าหน้าที่แสดงให้เห็น โดยชัดแจ้งตามวิธีที่เห็นสมควรว่าได้มีการยึดทรัพย์สินแล้ว เช่น

(๑) การยึดสิ่งของ ให้เจ้าหน้าที่ปิดหรือผูกแผ่นเลขหมายบนสิ่งของที่ยึดให้ตรงตามบัญชีทรัพย์สิน ถ้าสามารถจะเก็บรวมเข้าหีบหรือตู้ได้ ก็ให้รวมไว้แล้วปิดหีบหรือตู้ประทับตราครั่งอีกชั้นหนึ่ง

(๒) การยึดที่ดิน ห้องชุด เรือน โรง หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ให้ปิดประกาศหรือทำเครื่องหมายไว้

(๓) การยึดสัตว์ สัตว์พาหนะ หรือปศุสัตว์ จะใช้สิทธิที่เช่าหรือตัว หรือจะใช้แผ่นเลขหมายผูกคอก หรือจะต้อนเข้าคอกแล้วผูกเชือกประทับตราครั้งที่ประตูคอกก็ได้ แล้วแต่จะเห็นสมควร แต่อย่าให้เป็นการขัดข้องต่อการเลี้ยง การรักษาสัตว์

ข้อ ๓๐ เมื่อได้ยึดเรือกำปั่น เรือมีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ เรือยนต์ มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพ หรือสัตว์พาหนะ ให้เจ้าหน้าที่แจ้งการยึดทรัพย์สินนั้นไปยังกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีหรือนายทะเบียนแห่งท้องที่ด้วย แล้วแต่กรณี

กรณียึดทรัพย์สินอื่นที่มีทะเบียน เช่น รถยนต์ เครื่องจักร ให้เจ้าหน้าที่แจ้งการยึดไปยังนายทะเบียนแห่งทรัพย์สินนั้นด้วย

ข้อ ๓๑ ในการยึดทรัพย์สิน ให้เจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกรายงานการดำเนินการโดยสังเขป หากมีพฤติการณ์หรือเหตุการณ์ที่สมควรบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ก็ให้บันทึกไว้ แล้วอ่านบันทึกนั้นให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้ต้องชดใช้เงิน ผู้มีส่วนได้เสีย บุคคลที่อยู่ ณ ที่ยึดฟัง แล้วให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย ถ้าผู้ใดไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกว่าอ่านให้ฟังแล้ว ไม่ยอมลงลายมือชื่อพร้อมกับลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่และพยานรับรองไว้

ข้อ ๓๒ ห้ามยึดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องนุ่งห่มหลับนอนหรือเครื่องใช้ในครัวเรือนหรือเครื่องใช้สอยส่วนตัว โดยประมาณรวมกันตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ในกรณีเลขธิการเห็นสมควรจะกำหนดทรัพย์สินดังกล่าวที่มีราคาเกินกว่าที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งให้เป็นทรัพย์สินที่ห้ามยึดตามระเบียบนี้ก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นตามฐานะของผู้ต้องชดใช้เงิน

(๒) เครื่องมือหรือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเลี้ยงชีพหรือประกอบวิชาชีพโดยประมาณ รวมกันราคาไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง แต่ถ้าผู้ต้องชดใช้เงินมีค่าขอโดยทำเป็นคำร้องต่อเลขธิการขออนุญาตใช้เครื่องมือหรือเครื่องใช้อันจำเป็นเพื่อดำเนินการเลี้ยงชีพหรือประกอบวิชาชีพอันมีราคาเกินกว่าจำนวนราคาดังกล่าวแล้ว ให้เลขธิการมีอำนาจใช้ดุลยพินิจที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในบังคับแห่งเงื่อนไขตามที่เห็นสมควร

(๓) วัตถุ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะของผู้ต้องชดใช้เงิน

(๔) ทรัพย์สินอย่างใดที่โอนกันไม่ได้ตามกฎหมายหรือตามกฎหมายยอมไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดี

ทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินอันมีลักษณะเป็นส่วนตัวโดยแท้ เช่น หนังสือสำหรับวงศ์ตระกูล โดยเฉพาะจดหมายหรือสมุดบัญชีต่างๆ นั้น ถ้าจำเป็นอาจยึดมาตรวจดูเพื่อประโยชน์แห่งการยึดทรัพย์สินได้ แต่ห้ามมิให้เอาออกขายทอดตลาด

(๕) ทรัพย์สินของกสิกรตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกสิกร พุทธศักราช ๒๔๙๕ ได้แก่ พืชพันธุ์ที่ใช้ในปีต่อไปตามสมควร พืชผลที่เก็บไว้สำหรับเลี้ยงตัวและครอบครัวตามฐานานุกรมสำหรับหนึ่งปี สัตว์และเครื่องมือประกอบอาชีพที่มีไว้พอแก่การดำเนินอาชีพต่อไป

ข้อ ๓๓ ให้เจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีทรัพย์สินที่ยึดโดยแสดงรายละเอียด เช่น ชื่อประเภท จำนวน ขนาด น้ำหนัก สภาพ และราคาประเมินแห่งทรัพย์สิน เป็นต้น ตามลำดับหมายเลขไว้

ข้อ ๓๔ เมื่อกระทำการยึดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินแล้ว ให้แจ้งรายการยึดและราคาประเมินให้ผู้ต้องชดใช้เงินทราบ และถ้าทรัพย์สินที่ยึดมีผู้ถือกรรมสิทธิ์รวม ให้แจ้งการยึดให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมทราบด้วย

หากไม่สามารถจะกระทำตามความในวรรคหนึ่งได้ ให้ปิดประกาศแจ้งการยึดไว้ ณ สถานที่ที่ยึด หรือประกาศแจ้งการยึดทางหนังสือพิมพ์รายวันไม่เกินเจ็ดวัน

ถ้าทรัพย์สินที่ยึดเป็นที่ดินและห้องชุด ให้เจ้าหน้าที่แจ้งการยึดนั้น ให้เจ้าหน้าที่ที่ดินแห่งท้องที่ที่ดินตั้งอยู่ทราบเพื่อบันทึกการยึดไว้ในทะเบียน

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้วเสร็จ ให้เจ้าหน้าที่รายงานการยึดทรัพย์สินพร้อมบัญชีทรัพย์สินที่ยึดต่อเลขาธิการ

ส่วนที่ ๒

วิธีการประเมินราคาทรัพย์สิน

ข้อ ๓๖ การประเมินราคาที่ดิน ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ประกอบกัน คือ

(๑) ราคาซื้อขายกันในท้องตลาด โดยคำนึงถึงสภาพแห่งที่ดินนั้นว่าเป็นที่ดินประเภทใด เช่น ที่อยู่อาศัย ที่โรงงาน ที่ให้บริการหรือค้าขาย ที่สวน ที่นา ที่ไร่ เป็นต้น และที่นั้นอยู่ในทำเลอย่างไร เช่น อยู่ในทำเลค้าขาย ที่ชุมนุมชน อยู่ติดถนนหรือแม่น้ำลำคลองหรือไม่ รถยนต์เข้าถึงหรือไม่ หากเป็นที่ให้เช่า มีผลประโยชน์หรือรายได้มากน้อยเพียงใด

(๒) ราคาที่ดินบริเวณใกล้เคียง ซึ่งเจ้าหน้าที่เคยขายทอดตลาดไปแล้ว

(๓) ราคาซื้อขาย หรือจำนอง หรือขายฝากครั้งสุดท้ายของที่ดินที่ยึด และของที่ดินข้างเคียง

(๔) ราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ข้อ ๓๗ การประเมินราคาทรัพย์สินอื่นนอกจากที่ดิน ให้ประเมินตามราคาซื้อขายในท้องตลาดตามสภาพความเก่าใหม่ของทรัพย์สินนั้น ๆ

ข้อ ๓๘ การประเมินราคาทรัพย์สินอื่นที่ติดจำนองหรือจำนำ ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ แต่ให้หมายเหตุไว้ด้วยว่าจำนองหรือจำนำเมื่อใด ต้นเงินเท่าใด เพื่อประกอบดุลพินิจในการขายทอดตลาด

ข้อ ๓๙ หากเลขาธิการเห็นว่าราคาทรัพย์สินที่เจ้าหน้าที่ประเมินไม่เหมาะสมหรือผู้มีส่วนได้เสียในการยึดทรัพย์สินร้องขอโดยมีเหตุผลอันสมควร เลขาธิการมีอำนาจแก้ไขราคาประเมินได้เอง หรือมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ทำการประเมินราคาใหม่ หรืออาจขอให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการประเมินราคาทรัพย์สินหรือผู้เชี่ยวชาญในการประเมินราคาทรัพย์สินช่วยประเมินราคาให้

กรณีประเมินราคาตามคำร้องขอของผู้มีส่วนได้เสียในการยึดทรัพย์สิน ให้ผู้ร้องขอเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย เมื่อได้มีการแก้ไขราคาประเมินแล้ว ให้เจ้าหน้าที่แจ้งราคาประเมินที่ได้แก้ไขใหม่ให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบ

ข้อ ๔๐ การประเมินราคาทรัพย์สินบางประเภท หากมีความจำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญพิเศษ หรือผู้มีความรู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินราคา ให้เลขาธิการสั่งให้ดำเนินการได้

ส่วนที่ ๓

การคัดค้านการยึดทรัพย์สิน

ข้อ ๔๑ ถ้าบุคคลใดจะยื่นคำร้องคัดค้านการยึดทรัพย์สินโดยกล่าวอ้างว่าผู้ต้องชดใช้เงิน ไม่ใช่เจ้าของทรัพย์สินที่เจ้าหน้าที่ได้ยึดไว้ก่อนเอาทรัพย์สินดังกล่าวออกขายทอดตลาด

บุคคลนั้นอาจยื่นคำร้องขอต่อเลขาธิการเพื่อให้มีคำสั่งปล่อยทรัพย์สินเช่นว่านั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับคำร้องขอ เช่นว่านั้น ให้งดการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นไว้ในระหว่างรอคำวินิจฉัยชี้ขาดของเลขาธิการ เว้นแต่

(๑) หากมีพยานหลักฐานเบื้องต้นแสดงว่าคำร้องขอนั้นไม่มีมูล และยื่นเข้ามาเพื่อประวิงเวลาให้เนิ่นช้า เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้ผู้ร้องขอวางเงินต่อเลขาธิการในเวลาที่กำหนดตามจำนวนเงินที่เห็นสมควรเพื่อประกันความเสียหายใด ๆ ที่อาจได้รับเนื่องจากเหตุที่เนิ่นช้าในการขายทอดตลาด อันเกิดแต่การยื่นคำร้องขอนั้น ถ้าผู้ร้องขอไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเช่นว่านั้น ให้เลขาธิการยกคำร้องขอนั้นเสีย และมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไป

(๒) ถ้าทรัพย์สินที่พิพาทนั้นเป็นสังหาริมทรัพย์และมีพยานหลักฐานเบื้องต้นแสดงว่าคำร้องขอนั้นไม่มีเหตุผลอันควรฟัง หรือถ้าปรากฏว่าทรัพย์สินที่ยึดนั้นเป็นสังหาริมทรัพย์ที่เก็บไว้นานไม่ได้ เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการทำการขายทอดตลาดทรัพย์สินหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นโดยไม่ชักช้า

ส่วนที่ ๔

การเก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึด

ข้อ ๔๒ ทรัพย์สินที่ได้ยึดไว้แล้วให้นำมาเก็บรักษาไว้ที่สำนักงาน แต่ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือสิ่งของอื่นซึ่งลำบากต่อการขนย้าย ให้มอบให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นผู้ดูแลรักษาไว้

การมอบทรัพย์สินที่ได้ยึดไว้ให้แก่บุคคลอื่นดูแลรักษาให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าผู้ต้องชดใช้เงินยอมรับรักษาทรัพย์สินที่ยึด และเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะมอบทรัพย์สินนั้นให้ผู้ต้องชดใช้เงินเป็นผู้ดูแลรักษาก็ได้

(๒) ถ้าผู้ต้องชดใช้เงินไม่รับรักษาทรัพย์สินที่ยึด และเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะมอบทรัพย์สินนั้นไว้ในความดูแลรักษาของบุคคลอื่นซึ่งครอบครองทรัพย์สินนั้นอยู่ก็ได้

(๓) ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตาม (๑) และ (๒) ได้ เลขาธิการจะเช่าสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดและจ้างคนดูแลรักษาทรัพย์สินนั้นไว้ก็ได้

ข้อ ๔๓ ให้เจ้าหน้าที่จดไว้ในรายการยึดทรัพย์สินโดยชัดแจ้งว่าได้จัดการเก็บรักษาทรัพย์สินนั้นอย่างไร และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์สิน ค่าเช่าสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สิน ค่าจ้างคนดูแลรักษาทรัพย์สินเท่าใด

ข้อ ๔๔ ให้ผู้รับดูแลรักษาทรัพย์สิน โดยมีค่าตอบแทนหรือไม่มีค่าตอบแทนก็ดี หรือผู้ให้เช่า สถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินก็ดี หรือผู้รับจ้างดูแลรักษาทรัพย์สินก็ดี ทำหนังสือสัญญาเกี่ยวกับเลขธิการ

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินที่ยึด ให้เลขธิการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดทุกเรื่อง

หมวด ๓

การอายัดทรัพย์สิน

ส่วนที่ ๑

วิธีการอายัดทรัพย์สิน

ข้อ ๔๖ เมื่อเห็นสมควรใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการอายัดทรัพย์สิน ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ในกรณี เลขธิการมีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ไปทำการอายัดทรัพย์สิน โดยเร็ว

ข้อ ๔๗ ภายใต้บังคับข้อ ๔๖ ในกรณีที่ยังไม่มีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินให้สำนักงาน ตามข้อ ๑๑ หรือเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑๒ แล้วแต่กรณี รายงานการสืบหาทรัพย์สินของผู้ต้อง ชดใช้เงิน และขออนุญาตอายัดทรัพย์สิน พร้อมทั้งเสนอร่างคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินเพื่อให้ เลขธิการลงนาม

เมื่อเลขธิการอนุญาต และลงนามในคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินแล้ว ให้ส่งเรื่องคืนไป ให้สำนักงานหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าว แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔๘ เจ้าหน้าที่อาจอายัดสังหาริมทรัพย์อันมีรูปร่างและอสัณฐานสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งสิทธิทั้งปวงอันมีอยู่ในทรัพย์สินเหล่านั้น หรือเงินที่บุคคลภายนอกจะต้องส่งมอบหรือ โอนหรือชำระให้แก่ผู้ต้องชดใช้เงิน ในการอายัดดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะยึดบรรดา เอกสารทั้งปวงที่ให้สิทธิหรือรับรองสิทธิให้แก่ผู้ต้องชดใช้เงินในอันที่จะได้รับการส่งมอบ หรือรับการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิหรือได้รับการชำระเงินเช่นว่านั้น

ให้นำความในหมวด ๒ การยึดทรัพย์สิน ส่วนที่ ๑ วิธีการยึดทรัพย์สิน มาปฏิบัติกับ วิธีการอายัดทรัพย์สินโดยอนุโลม

ข้อ ๔๘ เจ้าหน้าที่ที่ย่อมไม่อายัดทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นได้ยึดหรืออายัดไว้ก่อนแล้ว หรือทรัพย์สินที่มีกฎหมายบัญญัติให้ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

เมื่ออายัดทรัพย์สินใดแล้ว ปรากฏในภายหลังว่าทรัพย์สินที่อายัดนั้นเป็นของบุคคลอื่น หรือไม่มีความจำเป็นต้องอายัดทรัพย์สินนั้นต่อไปแล้ว ให้เจ้าหน้าที่รายงานให้เลขาธิการทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการเพิกถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นต่อไป

ข้อ ๕๐ ห้ามอายัดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน ดังต่อไปนี้

(๑) เบี้ยเลี้ยงชีพซึ่งกฎหมายกำหนดไว้และเงินรายได้เป็นคราวๆ อันบุคคลภายนอกได้ยกให้เพื่อเลี้ยงชีพเป็นจำนวนรวมกันไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นบาท หรือตามจำนวนที่เลขาธิการเห็นสมควร

(๒) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จ เบี้ยหวัด หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกันของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างในหน่วยราชการ และเงินสงเคราะห์ บำนาญ หรือบำเหน็จที่หน่วยราชการได้จ่ายให้แก่คู่สมรส หรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น

(๓) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ ค่าชดใช้ เงินสงเคราะห์ หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกันของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน นอกจากที่กล่าวไว้ใน (๒) ที่นายจ้างจ่ายให้แก่บุคคลเหล่านั้น หรือคู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น เป็นจำนวนรวมกันไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นบาทหรือตามจำนวนที่เลขาธิการเห็นสมควร

(๔) เงินฉาบปกิจสงเคราะห์ที่ผู้ต้องชดใช้เงินได้รับอันเนื่องมาแต่ความตายของบุคคลอื่นเป็นจำนวนตามที่จำเป็นในการดำเนินการฉาบปกิจศพตามฐานะของผู้ตายที่เลขาธิการเห็นสมควร

ในการกำหนดจำนวนเงินตาม (๑) และ (๓) ให้เลขาธิการกำหนดให้ไม่น้อยกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนในขณะนั้น และไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของข้าราชการพลเรือนในขณะนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงฐานะของครอบครัวของผู้ต้องชดใช้ และจำนวนบุพการี และผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในความอุปการะของผู้ต้องชดใช้เงินด้วย

ส่วนที่ ๒

การคัดค้านการอายัดทรัพย์สิน

ข้อ ๕๑ ถ้าบุคคลใดซึ่งอยู่ใต้บังคับของคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินปฏิเสธหรือโต้แย้งหนี้ที่เรียก้องเอาแก่ตน ให้เจ้าหน้าที่ทำการไต่สวนตรวจสอบ หากปรากฏว่าหนี้ที่เรียก้องนั้นมีอยู่จริง ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือเตือนให้บุคคลนั้นปฏิบัติตามคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินภายใน

ระยะเวลาที่กำหนดอีกครั้ง ถ้าบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามคำเตือน ให้เจ้าหน้าที่รายงานให้
 เลขาธิการทราบ เพื่อพิจารณาคำเนิการฟ้องคดีกับบุคคลดังกล่าวให้รับผิดชอบเหมือนหนึ่งบุคคล
 นั้นเป็นผู้ต้องชดใช้เงิน รวมทั้งค่าแห่งความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นเพราะการไม่ปฏิบัติตาม
 คำสั่งให้อายัดทรัพย์สินด้วย ถ้าไม่มีการคัดค้านการอายัดทรัพย์สิน แต่บุคคลผู้ซึ่งอยู่ได้บังคับ
 ของคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับ
 ที่กล่าวในวรรคหนึ่ง

ส่วนที่ ๓

การจัดการทรัพย์สินที่อายัด

ข้อ ๕๒ ทรัพย์สินที่อายัด ให้จัดการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นพันธบัตรหรือหลักทรัพย์ที่เป็นประกันซึ่งผู้ต้องชดใช้เงินได้ออกให้แก่
 ผู้ถือหรือออกในนามของผู้ต้องชดใช้เงิน เจ้าหน้าที่อาจร้องขอต่อเลขาธิการมิให้มีคำสั่ง
 อนุญาตให้จำหน่ายสิ่งเหล่านั้นตามรายการขานราคาในวันที่ขายก็ได้ หากสิ่งเหล่านั้นมีรายการ
 ขานราคากำหนดไว้ ณ สถานแลกเปลี่ยนหรือถูกยกค่าขอเสียก็ให้ขายพันธบัตรหรือหลักทรัพย์
 ที่เป็นประกันนั้นโดยวิธีการขายทอดตลาด

(๒) ถ้าเป็นตราสารเปลี่ยนมือ เช่น ตัวเงิน เจ้าหน้าที่อาจร้องขอให้เลขาธิการมีคำสั่ง
 อนุญาตจำหน่ายตามราคาที่ปรากฏในตราสารหรือราคาต่ำกว่านั้นตามที่เลขาธิการเห็นสมควร
 ถ้าเลขาธิการ ยกค่าขอเสีย ก็ให้ขายตราสารเปลี่ยนมือนั้นโดยวิธีการขายทอดตลาด

(๓) ถ้าสิ่งของที่จะต้องส่งมอบตามสิทธิเรียกร้องที่ถูกลอายัดนั้นได้ส่งมอบให้แก่
 เจ้าหน้าที่แล้ว ก็ให้นำออกขายโดยวิธีการขายทอดตลาด

(๔) ถ้าการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องที่ถูกลอายัดนั้นกระทำโดยยาก เนื่องจากการชำระ
 หนี้ นั้นต้องอาศัยการชำระหนี้ตอบแทน หรืออาจต้องด้วยเหตุผลอื่นอันจะทำให้การชำระหนี้
 นั้นเน้นขายออกไปอีก และอาจเกิดความเสียหายขึ้นได้เมื่อบุคคลผู้มีส่วนได้เสียหรือเจ้าหน้าที่ร้องขอ
 โดยมีเหตุผลอันสมควร เลขาธิการอาจมีคำสั่งให้จำหน่ายสิทธิเรียกร้องนั้นโดยวิธีการอื่นก็ได้

หมวด ๔

การขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ข้อ ๕๓ ในการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการขายทอดตลาดขึ้นคณะหนึ่ง โดยแต่งตั้งจากพนักงานของสำนักงานตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับพนักงานปฏิบัติงาน จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน และให้กรรมการคนใดคนหนึ่งตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับพนักงานชำนาญงาน เจ้าหน้าที่อาวุโส หรือเทียบเท่าเป็นประธานกรรมการ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เห็นสมควรเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ส่วนที่ ๒

วิธีการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ข้อ ๕๔ ให้สำนักงานตามข้อ ๑๑ รายงานและขออนุญาตขายทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้โดยวิธีการขายทอดตลาด พร้อมทั้งเสนอร่างคำสั่งให้ขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยแนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น สำเนาคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ไปทำการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน สำเนาคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน สำเนาประกาศยึดทรัพย์สิน บัญชีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด และเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวกับการขายทอดตลาดทรัพย์สิน เป็นต้น รวมทั้งความเห็นว่าการขายทอดตลาดทรัพย์สินไว้ในรายงานเสนอให้เลขาธิการอนุญาตและลงนามในคำสั่งให้ขายทอดตลาดทรัพย์สินภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินเสร็จสิ้น

ข้อ ๕๕ เมื่อเลขาธิการลงนามในคำสั่งให้ขายทอดตลาดทรัพย์สินแล้วให้เจ้าหน้าที่จัดทำประกาศเรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะขาย เช่น ชื่อเจ้าของทรัพย์สิน วันเวลา และสถานที่ที่จะขาย ชื่อ ประเภท ลักษณะ จำนวน ขนาด น้ำหนัก และภาระติดพันเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น ๆ เป็นต้น ถ้าเป็นที่ดินให้แจ้งเนื้อที่อาณาเขต กว้างยาว ชื่อเจ้าของที่ดินข้างเคียง สถานที่ตั้งพร้อมทั้งแผนที่โดยสังเขป เสนอประธานกรรมการเพื่อลงนาม

ข้อ ๕๖ เมื่อประธานกรรมการลงนามในประกาศเรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สินแล้ว ให้เจ้าหน้าที่จัดส่งสำเนาประกาศนั้น ให้แก่ผู้ต้องชดใช้เงินและผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่จะขายทอดตลาด สถานที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ที่ชุมนุมชน และสถานที่ราชการที่เห็นสมควร ก่อนกำหนดวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ถ้าประธานกรรมการเห็นสมควร จะลงประกาศโฆษณาการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น ในหนังสือพิมพ์รายวัน หรือทางวิทยุกระจายเสียง หรือทางโทรทัศน์หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ก่อนกำหนดวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก็ได้

ข้อ ๕๗ การกำหนดวันขายทอดตลาดในประกาศเรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้กำหนดระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดิน ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง หรือสังหาริมทรัพย์อื่น กำหนดวันขายไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตั้งในประกาศเรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(๒) โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ หรือสังหาริมทรัพย์อื่น กำหนดวันขายไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน แต่ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ตั้งในประกาศเรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(๓) ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการอาจขายทอดตลาดทรัพย์สินได้เมื่อพ้นระยะเวลาอย่างน้อยห้าวัน นับแต่วันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินเสร็จสิ้น

ในกรณีของสดหรือของเสียหายให้นำออกขายทอดตลาดได้ทันทีหรือดำเนินการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

(๔) เมื่อประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินไปแล้ว กรณีมีความจำเป็น คณะกรรมการอาจเลื่อนหรืองดการขายทอดตลาดนั้นก็ได้

ข้อ ๕๘ การขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้คณะกรรมการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) การขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ติดจำนอง ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับจำนองทราบถึงวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการขายทอดตลาด พร้อมทั้งให้สอบถามผู้รับจำนองถึงรายละเอียดของภาระจำนอง เช่น ต้นเงิน ดอกเบี้ยที่ค้างชำระ ตลอดจนวิธีการขายทอดตลาดว่า ประสงค์จะให้ขายโดยติดจำนองหรือปลอดจำนอง ถ้าผู้รับจำนองไม่มีหนังสือตอบรับแจ้งให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว ก็ให้ขายทรัพย์สินนั้นโดยติดจำนอง ในกรณีที่ได้รับแจ้งจากผู้รับจำนองว่า ประสงค์ให้ขายทรัพย์สินนั้นโดยปลอดจำนอง คณะกรรมการอาจขายทรัพย์สินนั้นโดยติดจำนองก็ได้ ถ้าได้รับอนุญาตจากเลขานุการ

การขายทรัพย์สินโดยติดจำนอง ให้แสดงรายชื่อผู้รับจำนอง พร้อมทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยที่ค้างชำระจนถึงวันขาย และข้อความว่าผู้ใดซื้อทรัพย์สินนั้นต้องรับภาระจำนองติดไปด้วยไว้ในประกาศ เรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยชัดเจน

การขายทรัพย์สินโดยปลอดจำนอง การกำหนดราคาขายให้พิจารณาถึงต้นเงินและดอกเบี้ยที่ค้างชำระจนถึงวันขายรวมทั้งค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดทรัพย์สิน และเงินที่ผู้ต้องชดใช้เงินต้องชำระ ถ้าคาดหมายว่าเงินที่ได้จากการขายทอดตลาด ไม่อาจปลดเปลื้องหนี้ได้หรือหากขายทอดตลาดแล้วเจ้าหนี้จำนองจะได้รับเงินจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นไปทั้งหมด ก็ให้งดการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น ๆ และรายงานให้เลขาธิการทราบเพื่อพิจารณาสั่งการเป็นราย ๆ ไป

การขอรับชำระหนี้ของผู้รับจำนอง ให้ถือเอาหนังสือตอบรับของผู้รับจำนองตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับชำระหนี้จำนอง ก่อนจ่ายเงินชำระหนี้จำนองพร้อมดอกเบี้ย ต้องตรวจสอบให้แน่ชัดเสียก่อนว่าหนี้จำนองและดอกเบี้ยเป็นหนี้บริบูรณ์ที่จะได้รับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้สามัญหรือไม่ และผู้รับจำนองได้ปลดหนี้จำนองให้แล้ว พร้อมทั้งให้ขอใบรับยึดถือไว้เป็นหลักฐานในการชำระหนี้จำนองพร้อมดอกเบี้ยด้วย จึงจะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจำนองได้

(๒) การขายทอดตลาดผู้ริบภัย กำปั่นเหล็ก ตู้ หีบ หรือที่เก็บของอื่น ๆ ให้คณะกรรมการจัดการเปิดเสียก่อนจึงจะขายได้

(๓) การขายทอดตลาดทรัพย์สินประเภทซึ่งผู้ยึดหรือครอบครองจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเสียก่อน เช่น อาวุธปืน เป็นต้น ให้ผู้ซื้อวางมัดจำไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาซื้อ และให้ผู้ซื้อจัดการนำใบอนุญาตมาแสดงภายในสามสิบวัน พร้อมทั้งชำระเงินที่ค้างให้ครบถ้วน ถ้าพ้นกำหนดแล้วผู้ซื้อไม่สามารถนำใบอนุญาตมาแสดงได้ ก็ให้รับเงินมัดจำนั้น และให้ขายทอดตลาดใหม่ได้

(๔) การขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จะต้องมิใบอนุญาตกำกับ เช่น สุราจำนวนตั้งแต่ ๑๐ ลิตรขึ้นไป ให้คณะกรรมการขอความร่วมมือไปยังเจ้าหน้าที่สรรพสามิตจัดการออกใบอนุญาตขนสุราให้แก่ผู้ซื้อด้วย

(๕) การขายทอดตลาดทรัพย์สินหลายสิ่ง ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ให้แยกขายทีละสิ่งต่อเนื่องกัน แต่คณะกรรมการมีอำนาจ

๑) จัดตั้งหริมทรัพย์สินซึ่งมีราคาเล็กน้อยรวมขายเป็นกอง ๆ ได้

๒) จัดสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์สองสิ่งหรือกว่านั้นขึ้นไปรวมขายไปด้วยกันได้ ถ้าเป็นที่คาดหมายว่าเงินรายได้จากการขายจะเพิ่มขึ้นเพราะเหตุนั้น

(ข) ในการขายอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่และทรัพย์สินนั้นอาจแบ่งแยกออกเป็น ส่วน ๆ ได้ คณะกรรมการมีอำนาจขายทรัพย์สินนั้นเป็นส่วน ๆ ได้ ถ้าเป็นที่คาดหมายว่าเงินรายได้จากการขายจะเพิ่มขึ้นเพราะเหตุนั้น

(ค) การขายทรัพย์สินหลายสิ่งด้วยกัน คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดลำดับที่จะขายทรัพย์สินนั้นได้

(ง) บุคคลผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด อาจร้องขอให้คณะกรรมการรวมหรือแยกหรือให้ขายทรัพย์สินนั้นตามลำดับที่กำหนดไว้ หรือจะร้องคัดค้านการขายของคณะกรรมการตาม (ก) ถึง (ค) ก็ได้ ในกรณีที่คณะกรรมการไม่ยอมปฏิบัติตามคำร้องขอ หรือคัดค้านเช่นว่านั้น ผู้มีส่วนได้เสียจะยื่นคำขอต่อเลขาธิการโดยทำเป็นคำร้องภายในเจ็ดวัน นับแต่วันปฏิเสศ เพื่อขอให้หมีคำวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องนั้นก็

ข้อ ๕๕ วิธีการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้คณะกรรมการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ก่อนเริ่มขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปักธงหรือเครื่องหมายการขายทอดตลาดทรัพย์สินและอ่านประกาศ เรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สิน ณ สถานที่ที่ขายโดยเปิดเผย

(๒) คณะกรรมการจะใช้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าสู่วราคารในการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ตนเป็นผู้จัดการขายไม่ได้

(๓) เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าทรัพย์สินที่ทำการขายทอดตลาดมีมูลค่าสูงมากหรือมีผู้ใดจะสู่วราคาโดยไม่สุจริต หรือไม่สามารที่จะชำระราคาได้ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการวางหลักประกันที่เชื่อถือได้ตามที่เห็นสมควร

(๔) การขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ผู้ทอดตลาดแสดงความตกลงขายด้วยวิธีเคาะไม้หรือแสดงกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาด ถ้ายังไม่ได้แสดงเช่นนั้น ผู้สู่วราคาจะถอนคำสู่วราคาก็ได้

(๕) ให้ผู้ทอดตลาดร้องขานจำนวนเงินที่มีผู้สู่วราคครั้งที่หนึ่ง และกล่าวคำว่า “หนึ่ง” ๓-๔ หน ถ้าไม่มีผู้สู่วราคาสูงขึ้น ให้เปลี่ยนร้องขานจำนวนเงินนั้นเป็นครั้งที่สอง และกล่าวคำว่า “สอง” อีก ๓-๔ คน เมื่อไม่มีผู้สู่วราคาสูงกวานั้นและผู้มีส่วนได้เสียในการขายทอดตลาดไม่คัดค้านราคา และคณะกรรมการเห็นว่าได้ราคาพอสมควรแล้ว ก็ให้ผู้ทอดตลาดกล่าวคำว่า “สาม” พร้อมกับเคาะไม้หรือแสดงกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาด แต่ถ้าก่อนเคาะไม้หรือแสดงกิริยาดังกล่าว มีผู้สู่วราคาสูงขึ้นไปอีก ก็ให้ร้องขานรานั้นตั้งต้นใหม่ตามลำดับ

กรณีผู้มีส่วนได้เสียในการขายทอดตลาดคนใดคนหนึ่งคัดค้านราคา ให้คณะกรรมการเลื่อนการขายออกไปนัดหนึ่ง และนัดต่อไป หากราคาที่มีผู้เสนอไม่ต่ำกว่าราคาที่เสนอไว้ในครั้งก่อน และคณะกรรมการเห็นว่าเป็นราคาที่สมควรขาย ก็ให้ดำเนินการขายทอดตลาดและเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดดังกล่าว

(๖) ถ้าผู้สู้ราคาถอนคำสู้ราคาของตนเสียก่อนที่ผู้ทอดตลาดจะเคาะไม้หรือแสดงกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาด ให้ผู้ทอดตลาดตั้งต้นร้องขานราคาใหม่

(๗) ในการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้คณะกรรมการบันทึกเหตุการณ์ในการขายทอดตลาดไว้ทุกครั้ง โดยให้มีข้อความอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) จำนวนบุคคลซึ่งมาฟังการขายและสู้ราคา

(ข) ในการสู้ราคาทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ให้บันทึกชนิดของทรัพย์สิน ชื่อและราคาของผู้ให้ราคาสูงสุด รวมทั้งชื่อและราคาของผู้ให้ราคาตามลำดับรองลงมาด้วย

กรณีการสู้ราคาทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ให้บันทึกชนิดของทรัพย์สิน ชื่อและราคาของผู้ให้ราคาสูงสุดเท่านั้น

(ค) คณะกรรมการขายได้หรือไม่ เหตุใด

(ง) คณะกรรมการและผู้ทอดตลาดต้องลงนาม และวัน เดือน ปีกำกับไว้ด้วย
ข้อ ๖๐ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อผู้ทอดตลาดตกลงขายโดยวิธีเคาะไม้หรือแสดงกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาดแล้ว ผู้ซื้อจะต้องชำระเงินทันที เว้นแต่ทรัพย์สินมีราคาตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป คณะกรรมการอาจผ่อนผันให้ผู้ซื้อวางมัดจำไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาซื้อ และให้ทำสัญญาใช้เงินที่ค้างชำระภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ซื้อนั้นก็ไว้

(๒) ถ้าผู้ซื้อวางมัดจำไว้แล้วไม่ชำระเงินส่วนที่เหลือภายในกำหนดสัญญา ให้ริบเงินมัดจำที่ผู้ซื้อวางไว้ และถือว่าเงินมัดจำนั้นเป็นเงินส่วนหนึ่งจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน ย่อมนำไปชำระค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดอายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินและเงินที่ผู้ต้องชดใช้เงินต้องชำระ โดยให้คณะกรรมการเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดใหม่ได้

(๓) กรณีผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสีย หรือเป็นเจ้าของนิติกรรมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่ขายทอดตลาด การชำระราคานั้น จะขอหักส่วนของตนออกจากราคาซื้อก็ได้

ข้อ ๖๑ เมื่อการขายทอดตลาดบริบูรณ์โดยผู้ทอดตลาดตกลงขายโดยวิธีเคาะไม้หรือแสดงกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาดแล้ว ถ้าผู้ซื้อไม่ชำระเงิน หรือไม่วางเงินมัดจำตามสัญญา ให้คณะกรรมการเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดซ้ำอีก และแจ้งให้ผู้ซื้อเดิมทราบกำหนดวัน เวลาขายด้วย เมื่อขายได้เงินเท่าใด โดยหักค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายแล้ว ยังไม่คุ้มราคาที่ขายทอดตลาดได้ในครั้งก่อน ให้เรียกร้องให้ผู้ซื้อเดิมชำระเงินส่วนที่ยังขาดนั้น

ข้อ ๖๒ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าราคาซื้อที่มีผู้สุ่ราคาสูงสุดนั้นยังไม่เพียงพอ อาจถอนทรัพย์สินนั้นจากการขายทอดตลาดได้ แล้วดำเนินการประกาศขายใหม่โดยไม่ต้องขออนุญาตเลขานุการในการขายทอดตลาดอีก

ข้อ ๖๓ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้กำหนดสถานที่ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ข้อ ๖๔ เมื่อคณะกรรมการดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินแล้ว ให้คณะกรรมการรายงานผลการขายทอดตลาดนั้นให้เลขานุการทราบทุกครั้ง ภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่มีการขายทอดตลาด

ในกรณีที่ขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไม่ได้ ก็ให้รายงานเลขานุการทราบเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ส่วนที่ ๓

การคัดค้านการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ข้อ ๖๕ ถ้าคณะกรรมการได้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบ เช่น มิได้ส่งประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินให้แก่ผู้ต้องคดีใช้เงิน หรือผู้มีส่วนได้เสีย เป็นต้น ผู้ต้องคดีใช้เงินหรือผู้มีส่วนได้เสียซึ่งต้องเสียหายจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น อาจยื่นคำร้องต่อเลขานุการขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นได้ แต่ต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวัน นับแต่ทราบการขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยไม่ถูกต้องนั้น

ส่วนที่ ๔

การโอนและการส่งมอบทรัพย์สิน

ข้อ ๖๖ เมื่อผู้ชำระเงินครบถ้วนตามสัญญาแล้ว ให้โอนและส่งมอบทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) ทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ ให้คณะกรรมการส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้ผู้ซื้อไปได้

(๒) ทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมาย เช่น เรือกำปั่น เรือมีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ เรือยนต์มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพ สัตว์พาหนะ หรือสังหาริมทรัพย์ประเภทที่ต้องแก้ไขทะเบียนชื่อผู้เป็นเจ้าของ เช่น อาวุธปืน รถยนต์ เป็นต้น ให้คณะกรรมการแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ๆ จัดการโอนหรือแก้ไขทะเบียนชื่อผู้เป็นเจ้าของให้ต่อไป

หมวด ๕

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

ข้อ ๖๗ การอุทธรณ์คำสั่งหรือประกาศให้ยึดทรัพย์สิน คำสั่งให้อายัดทรัพย์สิน คำสั่ง หรือประกาศให้ขายทอดตลาดทรัพย์สิน หรือคำสั่งทางปกครองอื่น ให้ปฏิบัติตามส่วนที่ ๕ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๖

การถอนการบังคับทางปกครอง

ข้อ ๖๘ ให้เจ้าหน้าที่ถอนการบังคับทางปกครอง ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อผู้ต้องชดใช้เงินได้วางเงินต่อเจ้าหน้าที่เป็นจำนวนพอชำระหนี้ที่ต้องชำระค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

(๒) เลขานุการมีคำสั่งให้ถอนการบังคับทางปกครอง

ข้อ ๖๙ ภายใต้งบข้อ ๖๘ เมื่อได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินแล้ว ถ้าได้ถอนการบังคับทางปกครองทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการถอนการยึด

หรืออัยคทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน แล้วแต่กรณี และคืนทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ถูกยึดหรือถูกอายัดไป เว้นแต่เลขาธิการจะสั่งเป็นอย่างอื่น และให้แจ้งการถอนการยึดหรืออายัดแก่ผู้ต้องชดใช้เงิน และผู้ถูกอายัดทรัพย์สินนั้นให้ทราบด้วยแล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราเดียวกับที่กำหนดไว้ในตาราง ๕ ค่าธรรมเนียมเจ้าหน้าที่บังคับคดี ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และเมื่อผู้ต้องชดใช้เงิน ชำระครบถ้วนแล้ว จึงถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น

หมวด ๗

การรับและจ่ายเงิน

ข้อ ๑๑ การรับเงิน การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงินจากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามระเบียบซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ข้อ ๑๒ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักเป็นเงินที่ผู้ต้องชดใช้เงินต้องชำระค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ กรณีที่มีเงินเหลือจากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้คณะกรรมการมอบเงินที่เหลือนั้นให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

จันทรา บุรณฤกษ์

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

ที่ตั้งสำนักงานคปภ.ภาค/จังหวัด/เขต

สำนักงาน คปภ. ภาค 1 (เชียงใหม่)

อาคารศาลากลางจังหวัด ชั้น 2 ถ.โชตนา
ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300
โทรศัพท์ 0-5311-2730-2 โทรสาร 0-5311-2730

เชียงใหม่

อาคารศาลากลางจังหวัด ชั้น 2 ถ.โชตนา
ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300
โทรศัพท์ 0-5311-2730-2 โทรสาร 0-5311-2730

เชียงราย

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
ถ.อุตรกิจ อ.เมือง จ.เชียงราย 57000
โทรศัพท์ 0-5371-7719 โทรสาร 0-5371-7195

พะเยา

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
บริเวณศูนย์ราชการจังหวัด ถ.พหลโยธิน
ต.บ้านต๋อม อ.เมือง จ.พะเยา 56000
โทรศัพท์ 0-5444-9603-4 โทรสาร 0-5448-1311

ลำปาง

อาคารศาลากลางจังหวัด ชั้น 2 ถ.วชิราวุธดำเนิน
ต.พระบาท อ.เมือง จ.ลำปาง 52000
โทรศัพท์ 0-5426-5064-5 โทรสาร 0-5426-5065

สำนักงาน คปภ. ภาค 2 (พิษณุโลก)

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ชั้น 3 14
ถ.จ่านกร้อง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ 0-5528-2385-6 โทรสาร 0-5528-2385

พิษณุโลก

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ชั้น 3 14
ถ.จ่านกร้อง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ 0-5528-2385-6 โทรสาร 0-5528-2385

ตาก

ศาลากลางจังหวัดตาก (อาคาร อบจ.หลังเก่า)
ต.หนองหลวง อ.เมือง จ.ตาก 63000
โทรศัพท์ 0-5551-4648 โทรสาร 0-5554-0896

น่าน

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
4/16 ถ.รอบกำแพงเมืองทิศตะวันตก
ต.ในเวียง อ.เมือง จ.น่าน 55000
โทรศัพท์ 0-5477-1692 โทรสาร 0-5471-1158

แพร่

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
35 ถ.เจริญเมือง ต.ในเวียง อ.เมือง จ.แพร่ 54000
โทรศัพท์ 0-5452-2698 โทรสาร 0-5452-2076

สุโขทัย

อาคารศาลากลางจังหวัดชั้น 1 (หลังเก่า)
ถนนนิกรเกษม ต.ธานี อ.เมือง จ.สุโขทัย 64000
โทรศัพท์ 0-5561-3511 โทรสาร 0-5561-0214

อุตรดิตถ์

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
ชั้น 2 168 ม.3 ต.ป่าเป้า อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ 53000
โทรศัพท์ 0-5581-7748 โทรสาร 0-5544-2918

สำนักงาน คปภ. ภาค 3 (นครสวรรค์)

1250/5- 6 หมู่ 10 ถ.พหลโยธิน ต.นครสวรรค์ตก
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000
โทรศัพท์ 0-5622-6862-3 โทรสาร 0-5622-6862

นครสวรรค์

1250/5- 6 หมู่ 10 ถ.พหลโยธิน ต.นครสวรรค์ตก
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000
โทรศัพท์ 0-5622-6862-3 โทรสาร 0-5622-6862

กำแพงเพชร

ศาลากลางจังหวัดกำแพงเพชร
ชั้น 1 ถ.กำแพงเพชร-สุโขทัย ต.หนองปลิง
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร 62000
โทรศัพท์ 0-5570-5051-2 โทรสาร 0-5570-5051

ชัยนาท

1250/5- 6 หมู่ 10 ถ.พหลโยธิน ต.นครสวรรค์ตก
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000
โทรศัพท์ 0-5622-6862-3 โทรสาร 0-5622-6862

พิจิตร

อาคารศาลากลางจังหวัด ชั้น 3 ถ.พิจิตร-ตะพานหิน
ต.ท่าหลวง อ.เมือง จ.พิจิตร 66000
โทรศัพท์ 0-5661-6446 โทรสาร 0-5661-6446

เพชรบูรณ์

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
193 ม.11 ถ.สระบุรี-หล่มสัก ต.สะเดียง
อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์ 67000
โทรศัพท์ 0-5673-7052-4 โทรสาร 0-5673-7052

อุทัยธานี

1250/5- 6 หมู่ 10 ถ.พหลโยธิน ต.นครสวรรค์คอก
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000
โทรศัพท์ 0-5622-6862-3 โทรสาร 0-5622-6862

สำนักงาน คปภ. ภาค 4 (อุตรธานี)

17-18 ถ.สี่ศรีตรา ต.หมากแข้ง อ.เมือง
จ.อุตรธานี 41000
โทรศัพท์ 0-4224-3891 โทรสาร 0-4224-4635

อุตรธานี

17-18 ถ.สี่ศรีตรา ต.หมากแข้ง
อ.เมือง จ.อุตรธานี 41000
โทรศัพท์ 0-4224-3891 โทรสาร 0-4224-4635

กาฬสินธุ์

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 3/3 ถ.บายพาส-ทุ่งมน
ต.กาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ 46000
โทรศัพท์ 0-4382-1260 โทรสาร 0-4381-3257

ขอนแก่น

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 4/1 ถ.หน้าศูนย์
ราชการ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000
โทรศัพท์ 0-4324-4281 โทรสาร 0-4324-4280

เลย

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 302/9 ถ.เลย-เชียงคาน
ต.กุดป่อง อ.เมือง จ.เลย 42000
โทรศัพท์ 0-4281-2953 โทรสาร 0-4283-5050

สกลนคร

ศาลากลางจังหวัดสกลนครหลังเก่า
ชั้น 1 ถนนศูนย์ราชการ ต. ชาติบุรุษ

อ.เมือง จ.สกลนคร 47000
โทรศัพท์ 0-4271-1039 โทรสาร 0-4271-4838

หนองบัวลำภู

17-18 ถ.สี่ศรีตรา ต.หมากแข้ง
อ.เมือง จ.อุดรธานี 41000
โทรศัพท์ 0-4224-3891 โทรสาร 0-4224-4635

สำนักงาน คปภ. ภาค 5 (อุบลราชธานี)

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด บริเวณศาลากลาง
จังหวัด อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000
โทรศัพท์ 0-4524-3462 โทรสาร 0-4524-5901

อุบลราชธานี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด บริเวณศาลากลาง
จังหวัด อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000
โทรศัพท์ 0-4524-3462 โทรสาร 0-4524-5901

มุกดาหาร

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
บริเวณศูนย์ราชการ ถ.วิชัยสุรการ
อ.เมือง จ.มุกดาหาร 49000
โทรศัพท์ 0-4263-3212 โทรสาร 0-4261-1713

ยโสธร

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 125 ม.5 ถ.แจ้งสนิท
ต.สำราญ อ.เมือง จ.ยโสธร 35000
โทรศัพท์ 0-4558-6068 โทรสาร 0-4572-4689

ศรีสะเกษ

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
428/4 ถ.ขุนอ้อไพฑูริศ ต.เมืองเหนือ
อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
โทรศัพท์ 0-4562-2558 โทรสาร 0-4561-2404

อำนาจเจริญ

อาคารศาลากลางจังหวัด ชั้น 1 ถ.ชยางกูร
ต.โนนหนามแท่ง อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ 37000
โทรศัพท์ 0-4552-3059 โทรสาร 0-4552-3060

สำนักงาน คปภ. ภาค 6 (นครราชสีมา)

230/13-16 ถ.มิตรภาพ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.นครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ 0-4425-7203-4 โทรสาร 0-4425-7203-4

นครราชสีมา

230/13-16 ถ.มิตรภาพ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.นครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ 0-4425-7203-4 โทรสาร 0-4425-7203-4

ชัยภูมิ

อาคารศาลากลางจังหวัดชัยภูมิ (หลังเก่า) ชั้น 2
ถ.บรรณาการ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ 36000
โทรศัพท์ 0-4482-3148 0-4482-2490

บุรีรัมย์

ศาลากลางจังหวัดบุรีรัมย์ (ชั้น 1) 1159 เขาคระโดง
ต.เสม็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
โทรศัพท์ 0-4466-6508-9 โทรสาร 0-4466-6507

ร้อยเอ็ด

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 58 ถ.รัฎกจิไคคคลา
ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด 45000
โทรศัพท์ 0-4351-4440 โทรสาร 0-4352-7235

สุรินทร์

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
15 ถ.เทศบาล 4 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
โทรศัพท์ 0-4451-6019 โทรสาร 0-4453-0670

สำนักงาน คปภ. ภาค 7 (สระบุรี)

769/2 ถ.พหลโยธิน ต.ปากเพรียว อ.เมือง
จ.สระบุรี 18000
โทรศัพท์ 0-3622-2705-6 โทรสาร 0-3622-2705

สระบุรี

769/2 ถ.พหลโยธิน ต.ปากเพรียว อ.เมือง
จ.สระบุรี 18000
โทรศัพท์ 0-3622-2705-6 โทรสาร 0-3622-2705

นครนายก

อาคารศาลากลางจังหวัดนครนายก (ชั้น 1)
ถ.สุวรรณศร ต.ท่าช้าง อ.เมือง จ.นครนายก 26000
โทรศัพท์ 0-3731-3527 โทรสาร 0-3731-3611

ลพบุรี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 2/3 ถ.พหลโยธิน
ต.ทะเลชุบศร อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000
โทรศัพท์ 0-3642-1770 โทรสาร 0-3642-1633

สิงห์บุรี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
ศูนย์ราชการจังหวัดสิงห์บุรี ถ.สิงห์บุรี-บางพาน
ต.บางมัญ อ.เมือง จ.สิงห์บุรี 16000
โทรศัพท์ 0-3650-7197 โทรสาร 0-3653-9165

อ่างทอง

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
22/1 ม.2 ถ.โพธิ์พระยา-ท่าเรือ ต.ศาลาแดง
อ.เมือง จ.อ่างทอง 14000
โทรศัพท์ 0-3561-3422 โทรสาร 0-3561-3031

สำนักงาน คปภ. ภาค 8 (ปทุมธานี)

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 35/2 ม.1 ถ.ปทุมธานี-
รังสิต ต.บ้านกลาง อ.เมือง จ.ปทุมธานี 12000
โทรศัพท์ 0-2567-0352 โทรสาร 0-2567-4792

ปทุมธานี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
35/2 ม.1 ถ.ปทุมธานี-รังสิต ต.บ้านกลาง อ.เมือง
จ.ปทุมธานี 12000
โทรศัพท์ 0-2567-0352 โทรสาร 0-2567-4792

นนทบุรี

เลขที่ 8/8 ซอยวิภาวดี 44 ถนนวิภาวดีรังสิต
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
โทรศัพท์ 0-2562-0752

พระนครศรีอยุธยา

อาคารศาลากลางจังหวัด ชั้น 3 ถ.สายเอเชีย
ต.คลองสวนพลู อ.พระนครศรีอยุธยา
จ.พระนครศรีอยุธยา 13000
โทรศัพท์ 0-3533-6529 โทรสาร 0-3521-3384

สมุทรปราการ

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
3/1 ซ.ศรีวิทยานอก ถ.ศรีสมุทร ต.ปากน้ำ อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ 10270
โทรศัพท์ 0-2388-0113 โทรสาร 0-2387-0054

สุพรรณบุรี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
9/9 ม.4 ต.รั้วใหญ่ อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 72000
โทรศัพท์ 0-3555-5251 โทรสาร 0-3555-5252

สำนักงาน คปภ. ภาค 9 (ชลบุรี)

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
43/16 ถ.โรงพยาบาลเก่า ต.บางปลาสร้อย
อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000
โทรศัพท์ 0-3827-6498-9 โทรสาร 0-3827-6498

ชลบุรี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
43/16 ถ.โรงพยาบาลเก่า ต.บางปลาสร้อย
อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000
โทรศัพท์ 0-3827-6498-9 โทรสาร 0-3827-6498

จันทบุรี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 1162/2 ถ.ท่าแฉลบ
ต.ตลาด อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000
โทรศัพท์ 0-3932-2199 โทรสาร 0-3932-2198

ฉะเชิงเทรา

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 246/3 ถ.รุ่งพงษ์
ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 24000
โทรศัพท์ 0-3881-4278 โทรสาร 0-3851-4525

ตราด

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
322/1 ถ.คอนจวน-บ้านล่าง ต.หนองเสม็ด
อ.เมือง จ.ตราด 23000
โทรศัพท์ 0-3953-2532 โทรสาร 0-3952-0734

ระยอง

อาคารศาลากลางจังหวัด
(ชั้น 2) ศูนย์ราชการจังหวัด ถนนสุขุมวิท
ต.เนินพระ อ.เมือง จ.ระยอง 21150
โทรศัพท์ 0-3869-4051-2 โทรสาร 0-3869-4052

สระแก้ว

อาคารศาลากลางจังหวัด (ชั้น 1) ถ.สุวรรณศร
ต.ท่าเกษม อ.เมือง จ.สระแก้ว 27000
โทรศัพท์ 0-3742-5014 โทรสาร 0-3742-5015

ภาค 10 (นครปฐม)

186/7-9 ถนนราชวิถี ตำบลพระปฐมเจดีย์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000 (ที่อยู่ใหม่)
โทรศัพท์ 0-3434-0060-2 โทรสาร 0-3434-0063

นครปฐม

186/7-9 ถนนราชวิถี ตำบลพระปฐมเจดีย์ อ.เมือง
จ.นครปฐม 73000 (ที่อยู่ใหม่)
โทรศัพท์ 0-3434-0060-2 โทรสาร 0-3434-0063

กาญจนบุรี

8 อาคารเอนกประสงค์ชั้น 2
ศูนย์ราชการกระทรวงการคลัง ถนนแม่น้ำแม่กลอง
ต.ปากแพรก อ.เมือง จ.กาญจนบุรี 71000
โทรศัพท์ 0-3456-4298-9 โทรสาร 0-3456-4298

ประจวบคีรีขันธ์

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 61 ถ.สุขใจ
ต.ประจวบ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77000
โทรศัพท์ 0-3260-3718 โทรสาร 0-3260-2157

เพชรบุรี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
263 ม.2 ต.ธงชัย อ.เมือง จ.เพชรบุรี 76000
โทรศัพท์ 0-3241-3076 โทรสาร 0-3242-4230

ราชบุรี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 45 ถ.อำเภอ
ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000
โทรศัพท์ 0-3232-3269 โทรสาร 0-3232-3268

สมุทรสาคร

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 1092/90 ถ-ข
ถ.เอกชัย ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000
โทรศัพท์ 0-3482-0088 โทรสาร 0-3441-2354

สำนักงาน คปภ. ภาค 1 (สุราษฎร์ธานี)

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 27/8 ถ.ตลาดใหม่
ต.ตลาด อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
โทรศัพท์ 0-7728-1528 โทรสาร 0-7728-7120

สุราษฎร์ธานี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 27/8 ถ.ตลาดใหม่
ต.ตลาด อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
โทรศัพท์ 0-7728-1528 โทรสาร 0-7728-7120

กระบี่

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 99/1 ถ.ศรีตรัง
ต.กระบี่ใหญ่ อ.เมือง จ.กระบี่ 81000
โทรศัพท์ 0-7566-3589-91 โทรสาร 0-7566-3590

ชุมพร

อาคารศาลากลางจังหวัด ชั้น 3 ศูนย์ราชการจังหวัด
อ.เมือง จ.ชุมพร 86000
โทรศัพท์ 0-7750-4829 โทรสาร 0-7750-4079

พังงา

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 647/1 ถ.เพชรเกษม
ต.ท้ายช้าง อ.เมือง จ.พังงา 82000
โทรศัพท์ 0-7644-0422 โทรสาร 0-7641-1949

ภูเก็ต

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
1/1 ถ.มนตรี ต.ตลาดใหญ่ อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000
โทรศัพท์ 0-7621-9296 โทรสาร 0-7621-5335

นครศรีธรรมราช

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 86 ม.9 ถ.มะขามชุม
ต.นาเคียน อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช 80000
โทรศัพท์ 0-7534-7322 โทรสาร 0-7534-7321

ระนอง

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 15/16 ถ.ลู่วิ่ง
ต.เขานิวศน์ อ.เมือง จ.ระนอง 85000
โทรศัพท์ 0-7782-3878 โทรสาร 0-7781-2224

สำนักงาน คปภ. ภาค 12 (สงขลา)

613 ถ.ราษฎร์อุทิศ ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่
จ.สงขลา 90110
โทรศัพท์ 0-7425-2105 โทรสาร 0-7425-2137

สงขลา

613 ถ.ราษฎร์อุทิศ ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่
จ.สงขลา 90110
โทรศัพท์ 0-7425-2105 โทรสาร 0-7425-2137

ตรัง

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 28 ถ.วิเศษกุล ต.ทับ
เที่ยง อ.เมือง จ.ตรัง 92000
โทรศัพท์ 0-7522-2613 โทรสาร 0-7521-4012

นราธิวาส

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ถ.วราคามพิพิธ ต.บาง
นาค อ.เมือง จ.นราธิวาส 96000
โทรศัพท์ 0-7351-4605 โทรสาร 0-7351-4229

ปัตตานี

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 12 ถ.เจริญประดิษฐ์
ช.5 ต.สะบารัง อ.เมือง จ.ปัตตานี 94000
โทรศัพท์ 0-7333-6213 โทรสาร 0-7333-6212

พัทลุง

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ถ.ไชยบุรี
ต.คูหาสวรรค์ อ.เมือง จ.พัทลุง 93000
โทรศัพท์ 0-7461-4145 โทรสาร 0-7461-4205

ยะลา

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด บริเวณศาลากลาง
จังหวัด ถ.สุขยางค์ อ.เมือง จ.ยะลา 95000
โทรศัพท์ 0-7321-3755 โทรสาร 0-7321-3755

สตูล

อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 4 ถ.บุรีวานิช
ต.พิมาน อ.เมือง จ.สตูล 91000
โทรศัพท์ 0-7472-2511 โทรสาร 0-7472-2511

สำนักงาน คปภ. เขต 69 เขตท่าพระ

287 ซ.รัชดาภิเษก 6 ถนนรัชดาภิเษก แขวงบुकโล
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600
โทรศัพท์ 02-476-9940-3 โทรสาร 02-476-9938

เขตบางนา

1/16 อาคารบางนาธานี ถ.บางนา-ตราด กม.3
แขวงบางนา เขตบางนา กทม. 10260
โทรศัพท์ 02-361-3769 โทรสาร 02-361-3770